

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager 29
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter 49

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2200/96

af 28. oktober 1996

om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grund af et samspil af forskellige faktorer og de heraf følgende ændringer befinder frugt- og grøntsagssektoren sig i en ny situation, som producenterne må tilpasse sig; grundreglerne for den fælles markedsordning for denne sektor bør derfor have et andet sigte; da denne ordning er blevet ændret gentagne gange, siden den oprindeligt blev vedtaget, bør der for klarheden skyld vedtages en ny forordning;

(2) i den nye forordning vil det være hensigtsmæssigt at indsætte de væsentligste bestemmelser i følgende forordninger: Rådets forordning (EØF) nr. 3285/83 af 14. november 1983 om almindelige bestemmelser for udvidelse af anvendelsesområdet for visse regler, der er udstedt af producentorganisationer for frugt og grøntsager⁽⁴⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1319/85 af 23. maj 1985 om udbygning af kontrolordningen vedrørende anvendelsen af fællesskabsforskrifterne for frugt og grøntsager⁽⁵⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2240/88 af 19. juli 1988 om fastsættelse for så vidt angår ferskner, citroner

og appelsiner af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 16b i forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽⁶⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1121/89 af 27. april 1989 om indførelse af en interventionstærskel for æbler og blomkål⁽⁷⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 1198/90 af 7. maj 1990 om oprettelse af en fortegnelse over citrusfrugtdyrkningsarealer i Fællesskabet⁽⁸⁾; disse forordninger bør derfor ophæves;

(3) en klassificering af produkterne efter bindende fælles normer, der gælder for frugt og grøntsager, som enten afsættes inden for Fællesskabet eller udføres til tredjelande, udgør en referenceramme, der bidrager til loyal samhandel og markedsgennemsigtighed, ligesom ordningen betyder, at produkter, der ikke er af tilfredsstillende kvalitet, fjernes fra markedet; overholdelse af disse normer medvirker således til at gøre selve produktionen mere rentabel;

(4) med henblik på forenkling bør der under hensyntagen til de normer, der er fastlagt inden for De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (ECE/FN), fastlægges normer for de frugter og grøntsager, som har en vis betydning for markedet; det er nødvendigt at fastlægge de nærmere betingelser for, hvorledes de internationale normer kan tilpasses Fællesskabets særlige behov;

(5) ordningen med normer kan kun få fuld virkning, hvis normerne uden undtagelse anvendes i alle afsætningsled og ab produktionsområdet; der kan dog fastsættes undtagelser for visse transaktioner, som enten er meget marginale og punktvis eller finder sted ved begyndelsen af markedsføringen, eller for produkter til forarbejdning; der bør endvidere tages hensyn til muligheden for vareknaphed og for et usædvanligt stort udbud; for at kunne

⁽¹⁾ EFT nr. C 52 af 21. 2. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 269.

⁽³⁾ EFT nr. C 82 af 19. 3. 1996, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 325 af 22. 11. 1983, s. 8. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 220/92 (EFT nr. L 24 af 1. 2. 1992, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 39. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 404/93 (EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1327/95 (EFT nr. L 128 af 13. 6. 1995, s. 8).

⁽⁷⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1327/95 (EFT nr. L 128 af 13. 6. 1995, s. 8).

⁽⁸⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 59.

- sikre den kvalitet, normerne kræver, må ansvaret for, at de overholdes, påhvile produktindehaveren; navnlig forbrugerkravene hvad angår frugternes og grøntsagernes kendetegn nødvendiggør, at mærkningen omfatter oplysninger om produkternes oprindelse helt frem til detailhandelsleddet;
- (6) ved produktionen og afsætningen af frugt og grøntsager bør der tages hensyn til miljøet, både med hensyn til dyrkningspraksis og ved forvaltningen af udtjent materiale og bortskaffelsen af produkter, som er tilbagekøbt fra markedet; der bør navnlig tages hensyn til beskyttelse af vandkvaliteten, opretholdelse af den biologiske mangfoldighed samt landskabspleje;
- (7) producentorganisationerne udgør grundelementet i den fælles markedsordning, idet de varetager en decentraliseret forvaltning af ordningen; da efterspørgslen i stigende grad koncentrerer, er det mere end nogen sinde en økonomisk nødvendighed, at udbuddet koncentrerer inden for disse organisationer for at styrke producenternes markedsposition; sammenslutningen bør ske på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, producentorganisationerne kan yde deres medlemmer; det er ikke meningen, at der skal gribes ind i leveringer til organisationer for specialiserede produkter, som bestod inden denne forordnings ikrafttræden;
- (8) en producentorganisation skal anerkendes af medlemsstaten, for at den kan bidrage til virkeliggørelsen af den fælles markedsordnings mål, og anerkendelsen kræver, at organisationen opfylder en række betingelser, som den ved sine vedtægter forpligter sig selv og sine medlemmer til at overholde; ønsker producentsammenslutninger at opnå status som producentorganisation efter denne forordning, bør der kunne indrømmes dem en overgangsperiode, i hvilken der kan ydes finansiel støtte fra medlemsstaten og fra Fællesskabet, såfremt sammenslutningerne påtager sig og overholder visse forpligtelser;
- (9) der bør gælde en overgangsperiode for de producentorganisationer, der allerede er anerkendt ifølge forordning (EØF) nr. 1035/72⁽¹⁾, men som ikke straks kan opfylde de krav for at opnå anerkendelse, der er fastsat i nærværende forordning; disse organisationer bør godtgøre, at de har forudsætninger for at kunne gennemføre den fornødne omlægning;
- (10) for at sikre, at producentorganisationerne handler ansvarsfuldt, især i forbindelse med deres finansielle beslutninger, og at de offentlige midler, der anvendes til organisationerne, udnyttes langsigtet, bør det fastsættes, på hvilke betingelser disse midler kan anvendes; medfinansiering af driftsfonde, som etableres af producentorganisationerne, vil være en hensigtsmæssig løsning;
- (11) for at sikre driftsfondenes eksistens og korrekte funktion er det nødvendigt, at producentorganisationerne overtager hele den pågældende produktion fra deres medlemmer;
- (12) med henblik på styring af Fællesskabets udgifter bør der lægges loft over støtten til de producentorganisationer, som opretter en driftsfond;
- (13) i områder, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, bør der kunne ydes supplerende nationale økonomiske bidrag; for medlemsstater, der er særlig ugunstigt stillet i strukturel henseende, bør Fællesskabet kunne refundere disse bidrag via EF-støtterammen;
- (14) for at styrke producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf yderligere og for at sikre, at markedet har den ønskede stabilitet, bør medlemsstaterne på bestemte betingelser kunne pålægge alle de producenter i et område, der ikke er medlem, at følge de regler, som organisationen eller sammenslutningen i det pågældende område har fastsat for sine medlemmer, især reglerne vedrørende produktion, afsætning og miljøbeskyttelse; nogle af de udgifter, der er forbundet med reglernes udvidede anvendelse, bør, når de er dokumenteret, kunne pålægges de pågældende producenter, eftersom disse drager fordel af virkningerne;
- (15) brancheorganisationer, der er dannet på initiativ af individuelle eller allerede sammensluttede erhvervsdrivende, og som repræsenterer en betydelig del af erhvervskategorierne inden for frugt- og grøntsagssektoren, kan bidrage til en bedre hensyntagen til de faktiske forhold på markedet og fremme en udvikling i den økonomiske adfærd, der tilsigter en forbedring af kendskabet til og tilrettelæggelsen af produktionen samt præsentationen og afsætningen af produkterne; eftersom disse brancheorganisationers virke generelt kan bidrage til, at målene i traktatens artikel 39 og navnlig i denne forordning nås, bør medlemsstaterne, når de forskellige former for indsats er fastlagt, have mulighed for at give en specifik anerkendelse til de organisationer, der godtgør, at de er repræsentative, og som gennemfører aktioner, der er gunstige for ovennævnte mål; bestemmelserne om udvidet anvendelse af de regler, producentorganisationerne eller sammenslutningerne har fastsat, og den delvise dækning af de

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1, specialudgave 1972 (II) s. 423). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1363/95 (EFT nr. L 132 af 16. 6. 1995, s. 1).

- udgifter, som denne udvidede anvendelse medfører, bør også gælde for branchevirksomhed, da der sigtes mod ensartede mål;
- (16) for at stabilisere priserne er det ønskeligt, at producentorganisationerne kan intervenere på markedet, især ved at beslutte, at bestemte produktmængder ikke udbydes til salg i bestemte perioder; sådanne tilbagekøb må ikke kunne opfattes som en afsætningsmulighed, der træder i stedet for markedsføring; derfor bør fællesskabsfinansieringen af disse tilbagekøb kun omfatte en bestemt procentdel af produktionen, og der bør kun ydes en nedsat fællesskabsgodtgørelse, uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af driftsfondene; med henblik på forenkling bør der anvendes en fælles lineær fællesskabsgodtgørelse for hvert produkt; for at nedsættelsen kan blive sammenlignelig i omfang for produkterne som helhed, er en vis differentiering påkrævet;
- (17) interventionen kan kun få fuld virkning, hvis de produkter, der er tilbagekøbt fra markedet, ikke på ny bringes ind i den for sådanne produkter sædvanlige handel; det bør derfor fastlægges, hvilke forskellige bestemmelses- eller anvendelsesformer der opfylder denne betingelse, idet det så vidt muligt undgås, at de tilbagekøbte produkter destrueres;
- (18) den nye forvaltning af tilbagekøb gør det samtidig muligt at ophæve de gældende bestemmelser om konsekvenserne i tilfælde af tærskeloverskridelse; princippet bør dog opretholdes i en overgangsperiode, og Kommissionen bør have beføjelse til at anvende det, hvis det bliver påkrævet;
- (19) ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽¹⁾ fastsættes de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige inden for landbrugssektoren med henblik på gennemførelsen af de aftaler, som er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, herunder en ny ordning for samhandelen med tredjelande med frugt og grøntsager; bestemmelserne i bilag XIII til forordning (EF) nr. 3290/94 bør medtages i nærværende forordning; når produkterne indføres til Fællesskabet til forarbejdningsindustrien, sælges de imidlertid ikke i kommission; indgangsprisen kan da konstateres på grundlag af andre elementer end ansættelse af en fast værdi; der bør fastsættes yderligere bestemmelser herom;
- (20) den fælles markedsordnings bestemmelser skal overholdes af alle de erhvervsdrivende, de gælder for, da deres virkning ellers fordrejes med alle de følger, dette vil få både for de offentlige midler og for konkurrencen mellem de erhvervsdrivende; der bør derfor oprettes et særligt EF-inspektørkorps for sektoren; af såvel budgetmæssige som effektivitetsmæssige grunde bør korpset bestå af embedsmænd fra Kommissionen og eventuelt andre embedsmænd; der må desuden fastsættes fællesskabssanktioner, så den nye ordning kan blive anvendt ens i hele Fællesskabet;
- (21) en af de afgørende forudsætninger for en korrekt forvaltning af den fælles markedsordning er et nøjagtigt kendskab til markedet; der bør derfor træffes de fornødne foranstaltninger i denne forbindelse;
- (22) det indre marked kan ikke fungere korrekt, hvis visse former for støtte ydes; de bestemmelser i traktaten, der gør det muligt at vurdere medlemsstaternes støtteforanstaltninger og forbyde dem, der er uforenelige med det fælles marked, bør derfor anvendes inden for den sektor, der er omfattet af denne forordning;
- (23) i forbindelse med den fælles markedsordning for frugt og grøntsager bør der på passende måde tages hensyn til de mål, der er fastsat i traktatens artikel 39 og 110;
- (24) for at lette iværksættelsen af foranstaltningerne i denne forordning bør der fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for en forvaltningskomité;
- (25) for at imødegå særligt ugunstige konjunkturer for nødder er det nødvendigt, at der ydes et fast støttebeløb for nødder, som høstes i produktionsårene 1997/1998, 1998/1999 og 1999/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning oprettes der en fælles markedsordning for frugt og grøntsager.
2. Markedsordningen gælder for følgende produkter:

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1193/96 (EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 1).

KN-kode	Varebeskrivelse
0702 00	Tomater, friske eller kølede
0703	Skalotteløg, hvidløg og andre spiseløg samt porrer og andre Allium-arter, friske eller kølede
0704	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede
0705	Salat (Lactuca sativa) og cikorie (Cichorium-arter), friske eller kølede
0706	Gulerødder, turnips, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede
0707 00	Agurker og asier, friske eller kølede
0708	Bælgfrugter, også udbælgede, friske eller kølede
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under pos. 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 og 0709 90 60
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede, undtagen arecanødder (betelnødder) og kolanødder, henhørende under pos. 0802 90 30
0803 00 11	Pisang, friske
ex 0803 00 90	Pisang, tørrede
0804 20 10	Figner, friske
0804 30 00	Ananas
0804 40	Avocadoer
0804 50 00	Guavabær, mango og mangostaner
0805	Citrusfrugter, friske eller tørrede
0806 10 21	Druer, friske, til spisebrug
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Meloner (herunder vandmeloner) og melontræsfrugter (papaya), friske
0808	Æbler, pærer og kvæder, friske
0809	Aprikoser, kirsebær, ferskner (herunder blodferskner og nektariner), blommer og slåen, friske
0810	Andre frugter, friske
0813 50 31	Blandinger udelukkende af nødder under pos. 0801 og 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Johannesbrød

3. Produktionsåret for de i stk. 2 nævnte produkter fastsættes om nødvendigt efter proceduren i artikel 46.

AFSNIT I

Klassificering af produkterne

Artikel 2

1. Produkter, der er bestemt til levering i frisk tilstand til forbrugeren, kan klassificeres ud fra et system af normer.

2. Normerne for de friske frugter og grøntsager, der er opført i bilag I, vedtages efter proceduren i artikel 46 for gennemførelsen af den fælles markedsordning. Der tages med henblik herpå hensyn til de ECE/FN-normer, som er anbefalet af Arbejdsgruppen vedrørende Normer for Letfordærlige Produkter og Kvalitetsforbedring under Den Økonomiske Kommission for Europa.

Indtil der er vedtaget nye normer, finder de normer, som er fastlagt i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1035/72, fortsat anvendelse.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 46 udvide listen i bilag I til også at omfatte andre produkter.

Artikel 3

1. Indehavere af produkter, som der er fastsat normer for, må kun udstille disse produkter med henblik på salg, udbyde dem til salg, sælge, levere eller i øvrigt bringe dem i handelen inden for Fællesskabet, såfremt de er i overensstemmelse med disse normer. Produktindehaveren er ansvarlig for overensstemmelse med normerne.

Medlemsstaterne kan fritage følgende produkter fra at være undergivet normer eller bestemte nationale bestemmelser:

- a) produkter, der udstilles med henblik på salg, udbydes til salg, sælges, leveres eller i øvrigt af producenten bringes i handelen på engroshandelscentre, navnlig produktionsmarkeder, beliggende i dyrkningsområdet
- b) produkter, der fra disse engroshandelscentre sendes til sorterings-, emballerings- eller lagervirksomheder inden for samme dyrkningsområde.

Såfremt andet afsnit bringes i anvendelse, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom og giver den meddelelse om de foranstaltninger, den har truffet i så henseende.

2. Følgende produkter er ikke undergivet normer inden for dyrkningsområdet:

- a) produkter, som af producenten sælges eller leveres til sorterings- og emballeringsvirksomheder eller til lagervirksomheder, eller som fra producentens bedrift sendes til disse virksomheder

- b) produkter, som fra lagervirksomheder sendes til sorterings- og emballeringsvirksomheder.

3. Følgende produkter er ikke undergivet normer:

- a) produkter, som sendes til forarbejdningsvirksomheder, idet der dog eventuelt efter proceduren i artikel 46 fastsættes minimumskrav til kvaliteten af produkter, som er bestemt til industriel forarbejdning
- b) produkter, som af producenten på hans bedrift overdrages til forbrugeren til dennes personlige brug
- c) efter en afgørelse, som Kommissionen på anmodning af en medlemsstat har truffet efter proceduren i artikel 46, produkter fra et bestemt område, som sælges i detailhandelen i dette område for at tilgodese en velkendt lokal forbrugstradition.

4. Det skal godtgøres, at de produkter, der er omhandlet i stk. 2 og stk. 3, litra a), opfylder de fastlagte betingelser, navnlig med hensyn til deres anvendelse.

Artikel 4

Er der produkter, der er i overensstemmelse med normerne, som følge af en ekstrem mangel ikke tilstrækkelige til at dække forbrugerbehovet, eller overstiger de langt dette som følge af et usædvanligt stort udbud, træffes der for en begrænset periode og efter proceduren i artikel 46 foranstaltninger, der afviger fra anvendelsen af disse normer, under overholdelse af Fællesskabet internationale forpligtelser.

Artikel 5

1. De angivelser, som i henhold til normerne kræves med hensyn til mærkning, skal med letlæselig og synlig skrift være anbragt på en af emballagens sider, enten som et direkte påtryk, der ikke kan slettes, eller som en etiket, der indgår i selve pakken eller er solidt fastgjort til denne.

2. For produkter, som afsendes uemballeret, løst læsset i et transportmiddel, skal de i stk. 1 omhandlede angivelser være anført i et dokument, som ledsager varen, eller på en seddel, der er anbragt synligt i transportmidlet.

Artikel 6

Tilbydes produkterne i detailhandelen i emballage, skal de angivelser, som er fastsat med hensyn til mærkning, være anbragt tydeligt og letlæseligt.

For færdigpakkede produkter i henhold til direktiv 79/112/EØF⁽¹⁾ skal foruden de angivelser, der er foreskrevet i de fælles normer, nettovægten anføres. For produkter, som normalt sælges stykvis, er der dog ikke pligt til at anføre nettovægten, når antallet af stykker klart kan ses og let kan tælles gennem indpakningen, eller, hvis dette ikke er tilfældet, når antallet er anført i mærkningen.

Produkterne kan tilbydes uden emballage, såfremt detailhandleren forsyner de til salg udbudte produkter med et skilt, som med meget tydelig og letlæselig skrift angiver de i normerne foreskrevne oplysninger vedrørende:

- sort
- produktets oprindelse
- klasse.

Artikel 7

Til konstatering af, om produkter, som der er fastlagt normer for, opfylder bestemmelserne i artikel 3-6, foretager de af de enkelte medlemsstater udpegede organer i alle handelsled samt under transporten en kontrol ved hjælp af stikprøver i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit VI.

Kontrollen skall fortrinsvis finde sted forud for transporten fra dyrkningsområderne, ved produktets emballering eller ved dets indladning.

Medlemsstaterne giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om, hvilke organer de har udpeget som ansvarlige for kontrollen.

Artikel 8

1. Produkter, som der er fastlagt normer for, må kun indføres fra tredjelande, hvis de er i overensstemmelse med disse normer eller normer af mindst tilsvarende art.

2. Artikel 3-7 anvendes for produkter, som er indført til Fællesskabet efter opfyldelse af formaliteterne ved indførsel i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser for indførsel.

Artikel 9

1. Produkter, som der er fastlagt normer for, må kun udføres til tredjelande, hvis de er i overensstemmelse med disse normer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne (EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1). Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Under hensyntagen til kravene på destinationsmarkederne kan der dog indrømmes undtagelser efter proceduren i artikel 46.

2. For produkter, som er bestemt til udførsel til tredjelande, skal det, inden de forlader Fællesskabets toldområde, kontrolleres, at de er i overensstemmelse med normerne.

Artikel 10

Foranstaltninger, der skal sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i dette afsnit, vedtages efter proceduren i artikel 46.

Foranstaltningerne kan for produkter, som skal indføres til Fællesskabet, omfatte godkendelse af officielle kontrol-tjenester i eksporttredjelandet.

AFSNIT II

Producentorganisationer

Artikel 11

1. I denne forordning forstås ved »producentorganisation« en juridisk person:

a) der er oprettet på initiativ af producenter af følgende kategorier af de i artikel 1, stk. 2, opførte produkter:

- i) frugt og grøntsager
- ii) frugt
- iii) grøntsager
- iv) produkter bestemt til forarbejdning
- v) citrusfrugter
- vi) nødder
- vii) svampe

b) som navnlig har det formål:

- 1) at sikre planlægning af produktionen og tilpasning til efterspørgslen, navnlig hvad angår mængde og kvalitet
- 2) at fremme koncentrationen af udbuddet og markedsføringen af medlemmernes produktion
- 3) at reducere produktionsomkostningerne og regulere produktionspriserne
- 4) at fremme dyrkningsformer, produktionsmetoder og affaldshåndteringer, der er miljøvenlige, navnlig hvad angår beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskab og bevarelse og/eller fremme af biologisk mangfoldighed

c) hvis vedtægter bl.a. forpligter de tilsluttede producenter til:

- 1) at anvende de regler, producentorganisationen har vedtaget for kendskab til produktionen, for produktion, for afsætning og for miljøbeskyttelse

2) for så vidt angår produktion af hver af de i litra a) nævnte produktkategorier i en given bedrift kun at være medlem af én enkelt af de i litra a) nævnte producentorganisationer

3) at afsætte hele deres produktion af de pågældende produkter gennem producentorganisationen.

Hvis producentorganisationen tillader det, kan producenter, der er medlem, dog på vilkår, som fastsættes af organisationen:

— foretage salg fra deres bedrift direkte til forbrugeren til dennes personlige brug af højst 25 % af deres produktion for så vidt angår producentorganisationer for frugt og grøntsager som nævnt i litra a), nr. i), og af højst 20 % for så vidt angår producenter, der er medlem af andre former for producentorganisationer, og derudover

— selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som udgør en beskeden mængde i forhold til den mængde, der kan afsættes gennem deres egen producentorganisation

— gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som på grund af deres kendetegn ikke normalt hører med til deres egen organisations forretningsmæssige aktiviteter

— efter proceduren i artikel 46 få tilladelse til undtagelsesvis, i aftagende grad og som en overgangsforanstaltning indtil den 31. december 1999 at indgå direkte kontrakter med forarbejdningsvirksomheder for visse produkter

4) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, og som bl.a. kan vedrøre areal, høst, udbytte og direkte salg

5) at betale de vedtægtsbestemte finansielle bidrag til iværksættelse og finansiering af driftsfonden, jf. artikel 15

d) hvis vedtægter har bestemmelser:

1) om nærmere regler for fastlæggelse, vedtagelse og ændring af bestemmelserne i litra c), nr. 1

2) om, at medlemmerne skal erlægge de finansielle bidrag, der er nødvendige til finansieringen af producentorganisationen

3) til sikring af, at de tilsluttede producenter på demokratisk vis udøver kontrol med deres organisation og dens beslutninger

4) om sanktioner såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl.a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler

5) om optagelse af nye medlemmer, herunder en minimumsperiode for medlemskab

6) om de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der kræves, for at organisationen kan fungere, og

e) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til stk. 2.

2. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutninger, der anmoder herom, som producentorganisationer i henhold til denne forordning, såfremt:

a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og i den henseende bl.a. godtgør, at de repræsenterer et mindste antal producenter og en mindste mængde af den markedsegnede produktion, som fastlægges efter proceduren i artikel 46

b) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats

c) de reelt gør det muligt for deres medlemmer at opnå fornøden teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder

d) de reelt dels stiller sådanne tekniske faciliteter til rådighed for deres medlemmer, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne, dels sikrer en passende handels-, regnskabs- og budgetmæssig forvaltning af de opgaver, de påtager sig.

3. Som producentorganisationer i henhold til denne forordning kan medlemsstaterne tillige anerkende andre producentorganisationer end dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a), som bestod inden denne forordnings ikrafttræden, og som inden nærværende forordnings iværksættelse var anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72.

Når medlemsstaterne anerkender ovennævnte producentorganisationer i medfør af første afsnit, finder betingelserne i stk. 1, bortset fra litra a) og, hvis relevant, litra c), nr. 2, og i stk. 2 anvendelse.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne:

a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen med samtlige støttedokumenter

- b) kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse, og anvender, hvis dette ikke er tilfældet, sanktioner over for disse organisationer og træffer om nødvendigt beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen
- c) giver inden to måneder Kommissionen meddelelse om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelser.
2. Reglerne for, hvordan og hvor ofte medlemsstaterne aflægger beretning til Kommissionen om producentorganisationernes aktiviteter, vedtages efter proceduren i artikel 46.

Kommissionen sikrer ved kontrol efter afsnit VI, at artikel 11 og stk. 1, litra b), i nærværende artikel overholdes, og den anmoder på grundlag af kontrollen eventuelt medlemsstaterne om at tilbagekalde udstedte anerkendelser.

Artikel 13

1. Producentorganisationer, der inden nærværende forordnings ikrafttræden er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72, og som ikke uden en overgangsperiode kan anerkendes i henhold til artikel 11 i nærværende forordning, er omfattet af bestemmelserne i afsnit IV i de to år, der følger efter nærværende forordnings ikrafttræden, såfremt de pågældende organisationer fortsat opfylder betingelserne i de relevante artikler i forordning (EØF) nr. 1035/72.
2. Den i stk. 1 omhandlede periode på to år kan forlænges til fem år, hvis den pågældende organisation:
- senest på en given dato inden udløbet af den i stk. 1 nævnte periode forelægger en handlingsplan for anerkendelse i henhold til artikel 11, stk. 2, for medlemsstaten, som enten skal godkende den eller afvise den
 - i forbindelse med fremlæggelsen af planen godtgør, at den har oprettet en driftsfond, jf. artikel 15
 - forpligter sig til at gennemføre handlingsplanen, inden de fem år er gået, idet den ved manglende gennemførelse udsætter sig for sanktioner, der fastlægges af medlemsstaten.
3. En producentorganisation, som ikke længere opfylder betingelserne i stk. 2, mister uanset årsagen og tidspunktet sin status på de betingelser, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra b).

Anvendelsen af første afsnit berører dog ikke de individuelle rettigheder, som producentorganisationen måtte have erhvervet i medfør af forordning (EØF) nr. 1035/72.

Artikel 14

1. Der kan indrømmes producentsammenslutninger, som er nye, eller som ikke inden nærværende forordnings ikrafttræden er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72, en overgangsperiode på højst fem år til at opfylde betingelserne i artikel 11.

Med henblik herpå forelægger de medlemsstaterne en anerkendelsesplan med en tidsplan, hvis godkendelse bevirker, at den i første afsnit nævnte frist på fem år begynder, idet godkendelsen gælder som en foreløbig anerkendelse.

2. I de fem år, der følger efter datoen for den foreløbige anerkendelse, kan medlemsstaterne yde de i stk. 1 omhandlede producentsammenslutninger:

- støtte for at fremme deres oprettelse og forenkle deres administration
- støtte, som ydes direkte eller gennem kreditinstitutter, i form af særlige lån til delvis dækning af de investeringer, der er nødvendige for anerkendelsen, og som er opført som sådanne i den anerkendelsesplan, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

3. Den i stk. 2 nævnte støtte refunderes af Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 52, stk. 2 og 3.

4. Inden medlemsstaten giver den foreløbige anerkendelse, underretter den Kommissionen om sin hensigt og de finansielle følger heraf.

5. At en producentsammenslutning forelægger medlemsstaten en anerkendelsesplan, indebærer for sammenslutningen, at den forpligter sig til at underkaste sig national kontrol og fællesskabskontrol ifølge afsnit VI, navnlig hvad angår den korrekte forvaltning af de offentlige midler.

6. Medlemsstaterne anvender sanktionerne over for producentsammenslutninger, som ikke overholder deres forpligtelser.

7. De gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, som vedtages i henhold til artikel 48, skal omfatte bestemmelser, som sikrer, at den støtte, der betales til de portugisiske producentorganisationer, udtrykt i procent af værdien af den produktion, producentorganisationen har markedsført, ikke er mindre end støtten i henhold til forordning (EØF) nr. 746/93⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 746/93 af 17. marts 1993 om ydelse i Portugal af den støtte til tilskyndelse til dannelse af producentorganisationer og lettelse af disses virke, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1035/72 og (EØF) nr. 1360/78 (EFT nr. L 77 af 31. 3. 1993, s. 14).

Artikel 15

1. På de i denne artikel fastsatte betingelser ydes der finansiel fællesskabsstøtte til producentorganisationer, som opretter en driftsfond.

Denne fond finansieres af finansielle bidrag fra de producenter, der er medlem, på grundlag af de frugt- og grøntsagsmængder, som reelt er markedsført, eller værdien heraf, og af den finansielle støtte, der er nævnt i første afsnit.

2. Den i stk. 1 nævnte driftsfond har følgende formål:

- a) finansiering efter stk. 3 af tilbagekøb fra markedet
- b) finansiering af et driftsprogram, der er forelagt de nationale myndigheder og godkendt efter artikel 16, stk. 1.

Fonden kan dog helt eller delvis anvendes til finansiering af den handlingsplan, producentorganisationerne fremlægger, jf. artikel 13.

3. Driftsfonden kan kun anvendes til finansiering af tilbagekøb fra markedet, hvis der foreligger et driftsprogram, som er godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Anvendelsen kan ske på en eller flere af følgende måder:

- a) udbetaling af godtgørelse ved tilbagekøb af produkter, der ikke er nævnt i bilag II, og som opfylder de gældende normer, dersom sådanne normer er vedtaget i medfør af artikel 2
- b) ydelse af et tillæg til EF-tilbagekøbsgodtgørelsen.

Medlemsstaterne kan fastsætte loftet for godtgørelsen eller tillæggene, uden at beløbet for de således fastsatte tillæg sammen med beløbet for fællesskabsgodtgørelsen ved tilbagekøb overstiger grænserne for de maksimale tilbagekøbspriser, der anvendes for produktionsåret 1995/96 i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3a, artikel 16a og 16b og artikel 18, stk. 1, litra a), første led, i forordning (EØF) nr. 1035/72.

Den del af driftsfonden, der kan anvendes til finansiering af tilbagekøb, må ikke overstige 60 % det første år, 55 % det andet år, 50 % det tredje år, 45 % det fjerde år, 40 % det femte år og 30 % fra det sjette år regnet fra den dato, hvor de nationale myndigheder har godkendt det første driftsprogram, som den pågældende producentorganisation har forelagt for myndighederne, og som disse har godkendt.

De i artikel 23, stk. 3, 4 og 5, fastsatte begrænsninger finder anvendelse på de tilbagekøb, der er nævnt i første afsnit, litra a), i nærværende stykke.

4. Det i stk. 2, litra b), nævnte driftsprogram skal:

a) omfatte flere af de formål, der er nævnt i artikel 11, stk. 1, litra b), og endvidere også nogle af følgende: forbedre produkternes kvalitet, øge deres handelsværdi, iværksætte salgsfremmende foranstaltninger over for forbrugerne, etablere driftsgrene med økologiske produkter, fremme integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder og nedbringe tilbagekøbene

b) omfatte foranstaltninger til fremme af, at producenter, der er medlem, anvender miljøvenlige teknikker både inden for dyrkningspraksis og ved forvaltningen af udtjent materiale.

Ved miljøvenlige teknikker forstås navnlig sådanne, der gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2078/92⁽¹⁾

c) i finansieringsbestemmelserne fastsætte de fornødne tekniske og menneskelige midler til at sikre kontrollen med overholdelsen af normerne og bestemmelserne om plantesundhed og tilladte maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer.

5. Den i stk. 1 nævnte finansielle støtte er lig med beløbet for de i samme stykke nævnte finansielle bidrag, der faktisk er betalt, idet den dog begrænses til 50 % af beløbet for de udgifter, der reelt er afholdt efter stk. 2.

Denne procentsats forhøjes til 60 %, hvis et program eller en del af et driftsprogram forelægges:

a) enten af flere producentorganisationer i Fællesskabet, der udøver deres virksomhed i forskellige medlemsstater, for tværnationale foranstaltninger, bortset fra de i stk. 2, litra a), nævnte transaktioner

b) eller af en eller flere producentorganisationer for foranstaltninger, der skal gennemføres af en branche.

Den finansielle støtte kan dog højst udgøre 4 % af værdien af hver producentorganisations afsatte produktion, hvis den samlede finansielle støtte udgør mindre end 2 % af alle producentorganisationers omsætning. For at sikre, at denne grænse overholdes, udbetales der et forskud på 2 %, og reststøtten udbetales, så snart det samlede beløb for støtteansøgningerne er kendt. Fra 1999

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85). Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2722/95 (EFT nr. L 288 af 1. 12. 1995, s. 35).

forhøjes satsen på 4 % til 4,5 %, og satsen for den samlede omsætning forhøjes fra 2 % til 2,5 %.

6. For regioner i Fællesskabet, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, kan medlemsstaterne på behørigt begrundet anmodning få adgang til at yde producentorganisationerne en national finansiell støtte, som ikke må overstige halvdelen af producenternes finansielle bidrag. Denne støtte skal lægges til driftsfonden.

For medlemsstater, i hvilke mindre end 15 % af frugt- og grøntsagsproduktionen afsættes gennem producentorganisationerne, og hvor produktionen af frugt og grøntsager udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den i første afsnit omhandlede støtte efter anmodning fra vedkommende medlemsstat refunderes af Fællesskabet via EF-støtterammen.

Artikel 16

1. Det i artikel 15, stk. 2, litra b), nævnte driftsprogram forelægges for de nationale myndigheder, som godkender det, afviser det eller kræver det ændret under iagttagelse af bestemmelserne i nærværende forordning.

Medlemsstaterne fastsætter nationale regler for udarbejdelse af betingelserne for de i artikel 15, stk. 4, litra b), omhandlede foranstaltninger. De fremsender udkastet til sådanne regler til Kommissionen, som kan kræve det ændret inden for en frist på tre måneder, hvis den konstaterer, at udkastet ikke gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling.

2. Producentorganisationerne meddeler senest inden årets udgang medlemsstaten et overslag over driftsfonden for det følgende år og fremlægger passende dokumentation, der er baseret på overslaget i driftsprogrammet, udgifter for det igangværende år og eventuelt for de forudgående år samt, i givet fald, på vurderinger af produktionsmængder for det følgende år. Medlemsstaten meddeler inden den 1. januar det følgende år producentorganisationen et overslag over den finansielle støtte inden for de i artikel 15, stk. 5, fastsatte lofter.

Udbetalingerne af den finansielle støtte foretages på grundlag af de udgifter, der er afholdt til de aktioner, som er nævnt i driftsprogrammet. Til disse aktioner kan der ydes forskud, forudsat der stilles garanti eller sikkerhed.

I begyndelsen af hvert år og senest den 31. januar meddeler producentorganisationen medlemsstaten det endelige beløb for udgifterne i det foregående år med

behørig dokumentation for at modtage resten af den finansielle fællesskabsstøtte.

3. En sammenslutning af producentorganisationer, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat, kan træde i stedet for sine medlemmer ved forvaltningen af deres driftsfonde, jf. artikel 15, stk. 1, samt ved udarbejdelsen, iværksættelsen og forelæggelsen af de driftsprogrammer, der er nævnt i artikel 15, stk. 2, litra b). I så fald modtager sammenslutningen den finansielle støtte og foretager de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte meddelelser.

4. Driftsprogrammet og dets finansiering enten af producenterne og producentorganisationerne eller af fællesskabsmidler er flerårig inden for mindst tre år og højst fem år.

5. At en producentorganisation eller, jf. stk. 3, en sammenslutning af producentorganisationer forelægger medlemsstaten et driftsprogram, indebærer, at denne organisation eller sammenslutning forpligter sig til at underkaste sig national kontrol og fællesskabskontrol efter afsnit VI, bl.a. for så vidt angår korrekt forvaltning af de offentlige midler.

Artikel 17

Hvis den fælles markedsordnings almindelige instrumenter ikke er tilstrækkelige eller er uegnede for produkter nævnt i artikel 1, stk. 2, der er af stor økonomisk, økologisk, lokal eller regional betydning, og som er udsat for varige vanskeligheder på fællesskabsmarkedet, navnlig på grund af en stærk international konkurrence, kan der efter proceduren i artikel 46 vedtages særlige foranstaltninger til fremme af disse produkters konkurrenceevne og deres afsætning.

Artikel 18

1. Såfremt en producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer, der har vedtaget de samme regler, og som udøver sin virksomhed i et bestemt økonomisk område, anses for at være repræsentativ for produktionen og producenterne af et givet produkt i dette område, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra denne organisation eller sammenslutning forpligte de producenter, der er etableret i området, og som ikke er medlem af en af de ovennævnte organisationer, til at anvende:

a) reglerne i artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 1

b) de regler, organisationen eller sammenslutningen har fastsat for tilbagekøb,

under forudsætning af at disse regler:

- har været anvendt i mindst et produktionsår
- er anført i den udtømmende liste i bilag III
- er gjort bindende for højst tre produktionsår.

2. I denne artikel forstås ved »økonomisk område« et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår.

3. En producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer anses for at være repræsentativ efter artikel 1, hvis den omfatter mindst to tredjedele af producenterne i det økonomiske område, hvor den virker, og mindst to tredjedele af produktionen i dette område.

4. Regler, der bliver gjort bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område:

- a) må ikke skade andre producenter, hverken i medlemsstaten eller i Fællesskabet
- b) gælder ikke, medmindre det specielt er tilsigtet, for produkter, som leveres til forarbejdning ifølge en kontrakt, der er underskrevet inden produktionsårets begyndelse, undtagen hvad angår reglerne for kendskab til produktionen, jf. stk. 1, litra a)
- c) må ikke stride mod fællesskabsforskrifterne og de nationale forskrifter.

5. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område. Disse regler offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Kommissionen beslutter, at medlemsstaten skal tilbagekalde den udvidelse af reglerens anvendelsesområde, den har vedtaget:

- a) hvis den konstaterer, at en sådan udvidelse medfører, at konkurrencen udelukkes inden for en væsentlig del af det indre marked, eller at den frie samhandel skades, eller at målene i traktatens artikel 39 bringes i fare
- b) hvis den konstaterer, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på den aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, for hvilken udvidelsen er vedtaget. Kommissionens beslutning vedrørende denne aftale, vedtagelse eller samordnede praksis anvendes først fra tidspunktet for konstateringen

c) hvis den på grundlag af den efterfølgende kontrol i henhold til afsnit VI konstaterer, at bestemmelserne i nærværende artikel ikke er overholdt.

6. Anvendes stk. 1, kan den pågældende medlemsstat på grundlag af dokumentation beslutte, at de producenter, der ikke er medlem, skal bidrage til at betale organisationen eller efter omstændighederne sammenslutningen den del af de finansielle bidrag, som de producenter, der er medlem, betaler, og som anvendes til at dække:

- a) de administrative omkostninger i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede ordning
- b) de udgifter til forskning, markedsundersøgelser og salgsfremmende foranstaltninger, som organisationen eller sammenslutningen gennemfører, og som hele områdets produktion drager fordel af.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den i stk. 2 nævnte liste over økonomiske områder. Senest en måned efter meddelelsen godkender Kommissionen listen eller træffer efter samråd med den pågældende medlemsstat beslutning om de ændringer, medlemsstaten skal foretage heri. Den godkendte liste offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

AFSNIT III

Brancheorganisationer og brancheaftaler

Artikel 19

1. I denne forordning forstås ved »anerkendt brancheorganisation«, i det følgende benævnt »brancheorganisation«, en juridisk person:

- a) der er en sammenslutning af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion og/eller afsætning og/eller forarbejdning af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2
- b) der er oprettet på initiativ af alle eller en del af de organisationer eller sammenslutninger, den består af
- c) der i en eller flere af Fællesskabets regioner udøver en række af nedenstående aktiviteter, under hensyntagen til forbrugernes interesser:
 - forbedring af kendskabet til og gennemsigtigheden af produktionen og markedet
 - medvirken til en bedre koordinering af markedsføringen af frugt og grøntsager, bl.a. ved markedsforskning eller markedsundersøgelser
 - udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne
 - bedre udnyttelse af værdien af frugt og grøntsager

- informationer og forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
- forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jorden og vandet beskyttes
- udvikling af metoder og midler til forbedring af produktkvaliteten
- bedre udnyttelse og beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- fremme af integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder
- for så vidt angår de regler for produktion og afsætning, som er opregnet i bilag III, fastsættelse af strengere regler end de nationale forskrifter eller fællesskabsforskrifterne

d) der er anerkendt ifølge stk. 2.

2. Hvis strukturerne i en medlemsstat berettiger dertil, kan medlemsstaterne anerkende organisationer, der anmoder herom, og som er etableret på deres område, som brancheorganisationer i henhold til denne forordning, såfremt:

- a) de udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner i dette område
- b) de repræsenterer en betydelig andel af produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af frugt og grøntsager og af forarbejdede frugter og grøntsager i den eller de pågældende regioner, og, i tilfælde af at de dækker flere regioner, såfremt de fremlægger bevis for en mindste repræsentativitet for hver af de erhvervsgrøner, de repræsenterer, i hver af de pågældende regioner
- c) de varetager flere af de i stk. 1, litra c), nævnte aktiviteter
- d) de ikke selv foretager hverken produktion, forarbejdning eller afsætning af frugt og grøntsager eller af forarbejdede frugter og grøntsager
- e) de ikke udøver nogen af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3.

3. Inden anerkendelsen meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke brancheorganisationer der har ansøgt om anerkendelse, og giver alle relevante oplysninger om, hvor repræsentative de er, hvilke aktiviteter de udøver, samt alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for en vurdering.

Kommissionen kan gøre indsigelse mod anerkendelsen inden for en frist på to måneder regnet fra det tidspunkt, hvor den får meddelelsen.

4. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen med samtlige støttedokumenter
- b) kontrollerer regelmæssigt, om brancheorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse, og anvender, hvis dette ikke er tilfældet, sanktionerne over for disse organisationer og træffer om nødvendigt beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen
- c) tilbagekalder anerkendelsen:
 - i) hvis betingelserne for anerkendelse i henhold til denne forordning ikke længere er til stede
 - ii) hvis brancheorganisationen overtræder et eller flere af forbuddene i artikel 20, stk. 3, uden at dette i øvrigt berører strafforfølgning i medfør af national lovgivning
 - iii) hvis brancheorganisationen ikke foretager den påbudte meddelelse som omhandlet i artikel 20, stk. 2
- d) giver inden for to måneder Kommissionen meddelelse om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelser.

5. Reglerne for, hvordan og hvor hyppigt medlemsstaterne aflægger beretning til Kommissionen om brancheorganisationernes aktiviteter, vedtages efter proceduren i artikel 46.

Kommissionen sikrer sig ved kontrol efter afsnit VI, at stk. 2 og stk. 4, litra b), overholdes, og kan på grundlag af kontrollen anmode medlemsstaterne om at tilbagekalde udstedte anerkendelser.

6. Anerkendelsen indebærer tilladelse til at varetage de i stk. 1, litra c), anførte aktiviteter på de i denne forordning fastsatte betingelser.

7. Kommissionen foranlediger offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, af anerkendte brancheorganisationer med angivelse af det økonomiske område eller området for deres virksomhed samt deres aktiviteter i henhold til artikel 21. Tilbagekaldelse af anerkendelser offentliggøres ligeledes.

Artikel 20

1. Som en undtagelse fra artikel 1 i forordning nr. 26⁽¹⁾ finder traktatens artikel 85, stk. 1, ikke anvendelse.

⁽¹⁾ Forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 993/62, specialudgave 1959-1962 s. 120). Forordningen er ændret ved forordning nr. 49 (EFT nr. 53 af 1. 7. 1962, s. 1571/62, specialudgave 1959-1962 s. 178).

delse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedtaget af anerkende brancheorganisationer med henblik på gennemførelse af de i artikel 19, stk. 1, litra c), opregnede aktiviteter.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse på betingelse af:

- at aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis er meddelt Kommissionen, og
- at Kommissionen ikke inden for en frist på to måneder regnet fra meddelelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering, har erklæret aftalerne, vedtagelserne eller den samordnede praksis for uforenelig med fællesskabsbestemmelserne.

De omhandlede aftaler, vedtagelser og en sådan samordnet praksis må først bringes i anvendelse efter udløbet af denne frist.

3. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis erklæres under alle omstændigheder for uforenelige med fællesskabsforskrifterne, hvis de:

- kan medføre nogen form for opdeling af markederne i Fællesskabet
- kan bevirke, at den fælles markedsordning ikke fungerer tilfredsstillende
- kan medføre en konkurrenceforvridning, som ikke er absolut nødvendig for opnåelsen af de mål for den fælles landbrugspolitik, der tilsigtes med brancheforanstaltningen
- omfatter fastsættelse af priser, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af foranstaltninger, som brancheorganisationer vedtager i henhold til specifikke ordninger fastsat ved fællesskabsforskrifterne
- kan medføre forskelsbehandling eller udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende produkter.

4. Konstaterer Kommissionen efter udløbet af den i stk. 2, andet led, omhandlede frist på to måneder, at betingelserne for anvendelsen af denne forordning ikke er opfyldt, vedtager den en beslutning, ved hvilken det erklæres, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis.

Kommissionens beslutning kan ikke have virkning fra en dato, som ligger forud for datoen for beslutningens meddelelse til den pågældende brancheorganisation, medmindre denne har givet unøjagtige oplysninger eller har misbrugt den i stk. 1 omhandlede undtagelse.

5. For flerårige aftaler gælder den forudgående meddelelse for det første år også for aftalens følgende år; i dette

tilfælde kan Kommissionen dog på eget initiativ eller på anmodning af en anden medlemsstat til enhver tid afgive en udtalelse om manglende overensstemmelse, jf. stk. 4.

Artikel 21

1. Hvis en brancheorganisation, der udøver sin virksomhed i en eller flere bestemte regioner i en medlemsstat, for et bestemt produkt anses for at være repræsentativ for produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af dette produkt, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra organisationen i en begrænset periode forpligte de i regionen/regionerne etablerede erhvervsdrivende — uanset om de er individuelle — som ikke er medlem af organisationen, til at følge bestemte aftaler, vedtagelser eller en bestemt samordnet praksis, som der er opnået enighed om inden for organisationen.

2. En brancheorganisation anses for at være repræsentativ efter stk. 1, når den omfatter mindst to tredjedele af produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af det eller de pågældende produkter i den eller de pågældende regioner i en medlemsstat. Dækker en ansøgning om at udvide reglernes anvendelsesområde flere regioner, skal brancheorganisationen fremlægge bevis for en mindste repræsentativitet for hver af de erhvervsgrøner, den repræsenterer, i hver af de pågældende regioner.

3. De regler, hvis anvendelsesområde kan søges udvidet:

a) må kun vedrøre et af følgende emneområder:

- kendskab til produktionen og markedet
- strengere regler for produktion end dem, der i givet fald er fastsat i fællesskabsforskrifterne og de nationale forskrifter
- udarbejdelse af standardkontrakter, som er i overensstemmelse med forskrifterne
- regler for afsætning
- regler for miljøbeskyttelse
- foranstaltninger til salgsfremme og bedre udnyttelse af produktionen
- indsats for beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser.

Reglerne i andet, fjerde og femte led må kun være de i bilag III anførte

b) skal have været gældende i mindst ét produktionsår

c) må kun være bindende i højst tre produktionsår

d) må ikke skade andre erhvervsdrivende, hverken i medlemsstaten eller i Fællesskabet.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle erhvervsdrivende i en eller flere regioner. Reglerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Inden ovennævnte offentliggørelse underretter Kommissionen den i artikel 45 omhandlede komité om enhver meddelelse om udvidelse af brancheaftalerne.

Kommissionen beslutter i de i artikel 18, stk. 5, andet afsnit, omhandlede tilfælde, at medlemsstaten skal tilbagekalde den udvidelse af reglerne, den har vedtaget.

2. Udvides reglerne til at omfatte et eller flere produkter, og er en eller flere af de i artikel 21, stk. 3, litra a), nævnte aktiviteter, der varetages af en anerkendt brancheorganisation, af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis virksomhed har forbindelse med det eller de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har udstedt anerkendelsen, beslutte, at individuelle erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, over for organisationen helt eller delvis skal udrede de finansielle bidrag, medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

AFSNIT IV

Interventionsordning*Artikel 23*

1. Producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf kan undlade at udbyde produkter, som er leveret af medlemmerne, til salg, idet de selv afgør, hvilke af de i artikel 1 nævnte produkter, hvilke mængder og hvilke perioder der skal være omfattet.

2. Producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf skal disponere over de i henhold til stk. 1 tilbagekøbte produkter på en sådan måde, at den normale afsætning af de pågældende produkter ikke hindres, og således at miljøet beskyttes, navnlig vandets og landskabets kvalitet.

3. Anvendes stk. 1, betaler producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf for hvert af de produkter, der er opført i bilag II, og som er i overensstemmelse med normerne, de producenter, der er medlem, den EF-tilbagekøbsgodtgørelse, der er fastsat i henhold til artikel 26, for indtil 10 % af den markedsførte mængde.

Loftet på 10 % i første afsnit anvendes for den mængde af hvert produkt, der afsættes udelukkende af medlem-

merne af den pågældende producentorganisation eller, i tilfælde af anvendelse af artikel 11, stk. 1, litra c), af en anden organisation, men eksklusive tilbagekøb, der foretages efter artikel 24.

4. Loftet på 10 % i stk. 3 gælder fra det sjette produktionsår regnet fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato. De tilbagekøb, der foretages i overgangsperioden i de fem foregående produktionsår, må i det første, andet, tredje, fjerde og femte produktionsår højst omfatte henholdsvis 50 %, 45 %, 40 %, 30 % og 20 % af den markedsførte produktion som fastsat efter proceduren i artikel 46.

For citrusfrugter er procentsatsen dog 35 % i det første produktionsår, 30 % i det andet, 25 % i det tredje, 20 % i det fjerde og 15 % i det femte.

Bestemmelserne i stk. 3, andet afsnit, anvendes på dette stykke.

5. Den i stk. 3 og 4 nævnte sats på 10 % er et gennemsnit over en treårsperiode med en årlig margin for overskridelse på 3 %.

6. For æbler og pærer nedsættes grænsen på 10 % i stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og i artikel 24 til 8,5 %.

For meloner og vandmeloner finder grænsen på 10 % anvendelse fra produktionsåret 1997/98.

Artikel 24

For de produkter, der er nævnt i bilag II, skal producentorganisationerne lade artikel 23 gælde for de landbrugere, der ikke er medlem af nogen af de i denne forordning omhandlede organisationer, og som anmoder herom. EF-tilbagekøbsgodtgørelsen nedsættes dog med 10 %. Endvidere tages der ved det betalte beløb, på grundlag af dokumentation, hensyn til de samlede tilbagekøbsudgifter, der afholdes af medlemmerne. Godtgørelsen kan højst ydes for 10 % af landbrugerenes markedsførte produktion.

Artikel 25

Producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf giver alle oplysninger om anvendelse af artikel 23 og 24, navnlig om foranstaltningerne til beskyttelse af miljøet ved tilbagekøb, til de kompetente nationale myndigheder, der meddeler dem til Kommissionen.

De oplysninger, der skal meddeles, vedtages om fornødent efter proceduren i artikel 46.

Medlemsstaterne fastsætter nationale regler for udarbejdelse af betingelserne for miljøvenlige tilbagekøbsmetoder. De fremsender udkastet til sådanne regler til Kom-

missionen, som kan kræve det ændret inden for en frist på tre måneder, hvis den konstaterer, at udkastet ikke gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling.

Artikel 26

1. EF-tilbagekøbsgodtgørelsen for de enkelte produkter fremgår af bilag V.
2. EF-tilbagekøbsgodtgørelsen er et enhedsbeløb, der gælder for hele Fællesskabet.

Artikel 27

1. Hvis markedet for et produkt, der er nævnt i bilag II, er ramt af eller kan forudses at blive ramt af generel og strukturel uligevægt, som medfører eller kan medføre for store tilbagekøb efter artikel 23, fastsættes der efter proceduren i artikel 46 inden begyndelsen af produktionsåret for dette produkt en interventionstærskel, hvis overskridelse, der vurderes for hvert produkt på grundlag af tilbagekøbene i et produktionsår eller en tilsvarende periode eller ud fra den gennemsnitlige intervention i flere produktionsår, gør producenterne finansielt medansvarlige.

En overskridelse af interventionstærsklen medfører, at EF-tilbagekøbsgodtgørelsen nedsættes for det følgende produktionsår. Denne nedsættelse tages ikke i betragtning i senere produktionsår.

2. Efter proceduren i artikel 46 vedtages:
 - a) følgerne af tærskeloverskridelsen for hvert af de berørte produkter
 - b) om fornødent den nedsatte EF-tilbagekøbsgodtgørelse og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel.
3. Denne artikel anvendes kun for de fem produktionsår, der følger efter nærværende forordnings ikrafttræden.

Artikel 28

1. Medlemsstaterne underretter for hver markedsdag i hvert af de pågældende produktionsår Kommissionen om de noteringer, som konstateres på deres repræsentative produktionsmarkeder for bestemte produkter, der fastlægges med hensyn til handelskendetegn såsom sort eller type, klasse, størrelsessortering og emballering.
2. Fortegnelsen over disse markeder og de i stk. 1 nævnte produkter samt den hyppighed, hvormed oplys-

ningerne skal indberettes, vedtages efter proceduren i artikel 46.

Som repræsentative efter stk. 1 anses de af medlemsstaternes markeder, på hvilke der i hele produktionsåret eller i et af de tidsafsnit, hvori produktionsåret er opdelt, afsættes en væsentlig del af den indenlandske produktion af et givet produkt.

Artikel 29

1. Medlemsstaterne yder den i artikel 26 fastsatte EF-tilbagekøbsgodtgørelse til de producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, der har gennemført tilbagekøb i henhold til artikel 23 og 24, og som skal udbetale godtgørelsen til deres medlemmer eller til landbrugere, som ikke er medlem.

Udbetalingerne sker på betingelser, der vedtages efter proceduren i artikel 46.

2. EF-tilbagekøbsgodtgørelsen udbetales, uden at de eventuelle økonomiske følger af en overskridelse af en interventionstærskel berøres heraf.

Godtgørelsen nedsættes desuden med de nettoindtægter, de produkter, der er tilbagekøbt fra markedet, har givet producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf.

3. For de produkter, producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf ikke kan disponere over til et af de anvendelsesformål, som er nævnt i artikel 30, stk. 1, er ydelse af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen afhængig af, at produkterne anvendes i overensstemmelse med de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager i henhold til de øvrige bestemmelser i artikel 30.

Artikel 30

1. De produkter, der inden for rammerne af artikel 23, stk. 1, er tilbagekøbt fra markedet og ikke er blevet solgt, afsættes på en af følgende måder:

- a) for så vidt angår alle produkter:
 - ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der har medlemsstaternes godkendelse til at tage sig af personer, som i henhold til deres lands lovgivning har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold
 - ved gratis uddeling til fængsler, feriekolonier, hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger, så disse mængder uddeles som supplement til de mængder, der normalt indkøbes af disse institutioner

— ved gratis uddeling uden for Fællesskabet gennem velgørende organisationer, der er godkendt hertil af medlemsstaterne, til fordel for trængende befolkningsgrupper i tredjelande

og subsidiært

— ved anvendelse til andre formål end ernæringsformål

— ved anvendelse som foderstoffer i frisk tilstand eller efter forarbejdning i foderstofindustrien

- b) for så vidt angår frugt, ved gratis uddeling til skolebørn som supplement til de måltider, der serveres i skolekantinerne, samt til elever i skoler, som ikke råder over en kantine til servering af måltider
- c) for så vidt angår æbler, pærer, ferskner, nektariner og blodferskner, ved forarbejdning til alkohol med en styrke på over 80 % vol. ved direkte destillation af produktet
- d) for så vidt angår alle produkter, ved overdragelse af visse kategorier af produkterne til forarbejdningsindustrien, på betingelse af, at dette ikke fører til konkurrencefordrejninger for de pågældende industrier i Fællesskabet eller for de indførte produkter. Der træffes beslutning om anvendelsen af denne bestemmelse efter proceduren i artikel 46.

2. Kan intet af de i stk. 1 nævnte anvendelsesformål komme på tale, kan de tilbagekøbte produkter komposteres eller underkastes en af den pågældende medlemsstat godkendt biologisk nedbrydningsproces.

3. Gratis uddeling ifølge stk. 1, litra a), første, andet og tredje led, og litra b), foretages af de relevante producentorganisationer under medlemsstaternes tilsyn.

Med hensyn til gratis uddeling af frugt til skolebørn kan Kommissionen dog inden for rammerne af foranstaltningerne vedrørende forskning og salg fremstød tage initiativ til og ansvaret for lokale pilotaktioner.

4. Medlemsstaterne bidrager til at formidle kontakt mellem producentorganisationerne og de velgørende foreninger eller andre organisationer, som kan anvende de produkter, der er tilbagekøbt fra markedet inden for deres område, til en af de former for gratis uddeling, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).

5. Overdragelse af produkterne til foderstofindustrien foretages, som det skønnes mest hensigtsmæssigt af det organ, der er udpeget af den pågældende medlemsstat.

Destillation i henhold til stk. 1, litra c), foretages af destillationsvirksomhederne, enten for egen regning eller

for det organs regning, som udpeges af den pågældende medlemsstat. I begge tilfælde gennemfører det nævnte organ transaktionerne på den måde, det skønnes mest hensigtsmæssigt.

6. Fællesskabet afholder på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70⁽¹⁾, dels transportudgifterne i forbindelse med gratis uddeling efter stk. 1, litra a), dels sorterings- og emballeringsomkostningerne i forbindelse med gratis uddeling af æbler og citrusfrugter, når uddelingen foretages over et længere tidsrum som led i kontraktlige aftaler mellem producentorganisationer og de velgørende foreninger eller andre organer, der er nævnt i stk. 3.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig dem, der vedrører gratis uddeling og overdragelse af tilbagekøbte produkter, samt dem, der gør det muligt at undgå, at destillation af tilbagekøbte produkter skaber forstyrrelser på markedet for alkohol, vedtages efter proceduren i artikel 46.

AFSNIT V

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 31

1. Ved indførsel til eller udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Import- eller eksportlicensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 36 og 37.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Import- og eksportlicensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 46.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13, specialudgave 1970 (I) s. 196). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).

Artikel 32

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. Afhænger anvendelsen af toldsatsene i den fælles toldtarif af indgangsprisen for det indførte parti, skal rigtigheden af denne pris kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert enkelt produkt på grundlag af et vejet gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

Der kan dog efter proceduren i artikel 46 vedtages særlige bestemmelser til kontrol af indgangspriserne ved indførsel af produkter, som hovedsagelig er bestemt til forarbejdning.

3. Hvis den oplyste indgangspris for det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margen, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 5, og som højst må være 10% over den faste værdi, skal der deponeres en sikkerhed, som svarer til importtolden, og som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

4. Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatsene i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der fastlægges i overensstemmelse med stk. 5.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 46.

Artikel 33

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter pålægges indførsel til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug⁽¹⁾, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor der ikke er risiko for, at indførslen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 46. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i den landbrugsaftale, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 34

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 46.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre metoder. De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal, når det er relevant, tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 22.

rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og disses gyldighedsperiode.

Artikel 35

1. For at muliggøre en økonomisk set betydelig udførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af priserne for disse produkter i den internationale handel og inden for de grænser, der følger af aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til de forvaltningsmæssige krav
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen for et bestemt produkt differentieres efter det pågældende produkts destination.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 46. Fastsættelsen sker med regelmæssige mellemrum.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige mellemrum, kan om fornødent ændres af Kommissionen i løbet af en mellemliggende periode på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til:

- a) situationen og den forventede udvikling med hensyn til:
 - priserne for frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder
 - priserne i den internationale handel
- b) de laveste omkostninger i forbindelse med afsætning og transport fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets havne eller øvrige eksportsteder samt omkostningerne i forbindelse med transport mv. til bestemmelseslandet
- c) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte udførsel
- d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 228.

5. De i stk. 1 nævnte gældende priser på Fællesskabets marked fastsættes under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste.

De i stk. 1 nævnte gældende priser i den internationale handel fastsættes under hensyn til:

- a) noteringerne på tredjeländenes markeder
- b) de gunstigste importpriser i de tredjelände, der er bestemmelseslande, ved indførsel fra andre tredjelände
- c) de i de eksporterende tredjelände konstaterede producentpriser
- d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om en differentieret restitution, som samme dag gælder:

- a) for den i licensen angivne destination
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført i licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 46 fraviges for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, hvis der ydes restitutioner for disse i forbindelse med fødevarerhøjhjælp.

9. Restitutionen betales, når det godtgøres, at produkterne:

- er udført fra Fællesskabet
- har oprindelse i Fællesskabet og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken der har været fastsat en restitution, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog fastsættes efter proceduren i artikel 46, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan udføres, vedtages efter proceduren i artikel 46.

Artikel 36

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved indførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter fra tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

Artikel 37

1. Der kan i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, hvis markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel rammes eller trues af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe

virkeligørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare.

Disse foranstaltninger kan kun anvendes, enten indtil den faktiske forstyrrelse eller truslen herom er ophørt, eller indtil de mængder, der er trukket ud af handelen eller er opkøbt, er formindsket mærkbart.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks finder anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de internationale aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

AFSNIT VI

National kontrol og fællesskabskontrol

Artikel 38

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre kontrollen med overholdelsen af fællesskabsforskrifterne for markederne for frugt og grøntsager, navnlig inden for de områder, der er anført i bilag IV.

2. Når det er relevant at foretage kontrol i form af stikprøver, skal medlemsstaterne gennem arden og hyppigheden af de foretagne prøver og på grundlag af risikoanalyser sørge for, at kontrollen er repræsentativ for den kontrollerede foranstaltning og for hele deres område, samt at den står i et passende forhold til mængden af de frugt- og grøntsagsprodukter, der markedsføres eller opbevares med henblik på markedsføring.

Modtagere af de offentlige midler skal kontrolleres systematisk, uden at kontrollen på andre områder berøres heraf.

3. Kommissionen og medlemsstaterne påser, at de ansvarlige instanser råder over et tilstrækkeligt stort, kvalificeret og erfarent personale til effektivt at kunne udføre kontrollen af navnlig de i bilag IV anførte områder.

Artikel 39

1. Uden at dette i øvrigt berører den kontrol, de nationale myndigheder foretager i henhold til artikel 38, kan Kommissionen i samarbejde med de kompetente instanser i den pågældende medlemsstat gennemføre kontrol på stedet eller anmode en medlemsstat om at gøre det, for at sikre, at fællesskabsforskrifterne for markerne for frugt og grøntsager anvendes ensartet, navnlig på de i bilag IV anførte områder.

2. Kommissionen giver på forhånd den pågældende medlemsstat skriftlig meddelelse om, hvad den planlagte kontrol gælder, hvorfor og hvor den gennemføres, og på hvilken dato den begynder samt om inspektørernes identitet og beføjelser.

Artikel 40

1. Til gennemførelse af bestemmelserne i artikel 39 oprettes der et særligt inspektørkorps for markerne for frugt og grøntsager sammensat af embedsmænd fra Kommissionen med den fornødne faglige viden, uddannelse og erfaring til at gennemføre deres opgaver og eventuelt embedsmænd, der på anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke udpeges blandt det personale, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, med henblik på deltagelse i særlige undersøgelser.

2. Det særlige inspektørkorps udfører følgende opgaver under ledelse af Kommissionen:

- a) deltagelse i kontrol, som tilrettelægges og gennemføres af medlemsstaternes ansvarlige instanser
- b) gennemførelse på Kommissionens initiativ af den i artikel 39 omhandlede kontrol, som den pågældende medlemsstats embedsmænd opfordres til at deltage i
- c) evaluering af de etablerede nationale kontrolordninger, udførte procedurer og opnåede resultater
- d) indsamling af alle oplysninger om de retlige eller andre foranstaltninger, de kompetente myndigheder har truffet for at forbedre overholdelsen af fællesskabsforskrifterne for markerne for frugt og grøntsager
- e) udvikling af samarbejdet og informationsudvekslingen mellem instanserne i de forskellige medlemsstater med

henblik på at medvirke til, at forskrifterne for markerne for frugt og grøntsager anvendes ensartet, og at lette omsætningen af sektorens produkter.

3. Kommissionen underretter i god tid, inden den kontrol, der er omhandlet i stk. 2, litra b), påbegyndes, den ansvarlige instans i den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal finde sted.

4. Kommissionen fastlægger selv de steder, hvor dens kontrol skal foretages, og fastsætter i samarbejde med de pågældende medlemsstater de praktiske bestemmelser vedrørende kontrollen.

Artikel 41

1. Kontrollen i henhold til artikel 40, stk. 2, litra b), gennemføres i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Kommissionens inspektører udviser under deres kontrolvirksomhed en optræden, som er forenelig med de regler og den praksis, der gælder for faget i den pågældende medlemsstat, og de har tavshedspligt.

2. Kommissionen opretter relevante kontakter med den kompetente instanser i medlemsstaterne med henblik på i fællesskab at udarbejde kontrolprogrammer. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, så den lettere kan løse denne opgave.

3. Kommissionen sender snarest muligt en meddelelse om resultaterne af inspektørernes arbejde til den pågældende medlemsstats kompetente instans. I meddelelsen gøres der rede for de vanskeligheder og overtrædelser af den gældende bestemmelser for markerne for frugt og grøntsager, der måtte være konstateret.

4. Den pågældende medlemsstat meddeler snarest muligt Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet for at bringe de pågældende vanskeligheder og overtrædelser til ophør.

Artikel 42

Enhver uregelmæssighed, som konstateres i forbindelse med en kontrol, og som kunne få finansielle følger for EUGFL, Garantisektionen, behandles efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 595/91⁽¹⁾. Den medlemsstat, på hvis område uregelmæssigheden er konstateret, skal foretage den indberetning, der er fastsat i artikel 3 i nævnte forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebehandling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informations-system på dette område (EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11).

Enhver ukorrekt anvendelse af fællesskabsreglerne fra en medlemsstats side, som konstateres i forbindelse med Kommissionens kontrol, og som kunne få finansielle følger for EUGFL, Garantisektionen, behandles efter bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70.

AFSNIT VII

Almindelige bestemmelser

Artikel 43

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen og afsætningen af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

Artikel 44

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. Det fastlægges efter proceduren i artikel 46, hvilke oplysninger der skal udveksles. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser vedrørende meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal mindst omfatte oplysninger om de dyrkede arealer og de mængder, der høstes, afsættes eller ikke markedsføres i henhold til artikel 23.

Oplysningerne indsamles:

— af producentorganisationerne for så vidt angår disses medlemmer, jf. dog artikel 11 og 19

— af medlemsstaternes ansvarlige instanser for så vidt angår de producenter, som ikke er medlem af nogen af de organisationer, der er omhandlet i denne forordning. Den pågældende medlemsstat kan helt eller delvis overdrage denne opgave til en eller flere producentorganisationer.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre indsamlingen af de i stk. 2 nævnte oplysninger; de sikrer endvidere, at oplysningerne er korrekte, at de underkastes statistisk behandling, og at de regelmæssigt indberettes til Kommissionen. De fastsætter bestemmelser om anvendelse af sanktioner, hvis de pågældende opgaver ikke udføres som foreskrevet som følge af uacceptable forsinkelser eller systematisk forsømmelighed. De giver Kommissionen meddelelse om foranstaltningerne.

4. Kommissionen underretter regelmæssigt på den mest hensigtsmæssige måde medlemsstaterne om de i stk. 1 omhandlede oplysninger samt om de konklusioner, den har draget på grundlag heraf. Gennemførelsesbestemmelserne fastlægges efter proceduren i artikel 46.

Artikel 45

Der nedsættes en forvaltningskomité for friske frugter og grøntsager, i det følgende benævnt »komitéen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 46

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse.

b) Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 47

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 48

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder også de finansielle og ikke finansielle administrative sanktioner vedtages efter proceduren i artikel 46, afhængigt af, hvilke behov der gør sig gældende i sektoren.

Artikel 49

Ved anvendelsen af denne forordning skal der på passende måde tages hensyn til både de i traktatens artikel 39 og artikel 110 fastsatte mål.

Artikel 50

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at straffe overtrædelser af denne forordning og forebygge og bekæmpe svig.

Artikel 51

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de love og administrative bestemmelser, som de vedtager med henblik på anvendelsen af eller i henhold til denne forordning, senest en måned efter deres vedtagelse. Det samme gælder for ændringer af disse bestemmelser.

Artikel 52

1. Udgifterne i forbindelse med udbetalingen af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen og med fællesskabsfinansieringen af driftsfonden, af særforanstaltningerne efter artikel 17 og artikel 53, 54 og 55 samt af de kontrolforanstaltninger, som udføres af de eksperter fra medlemsstaterne, der er stillet til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 40, stk. 1, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 729/70.

2. Støtte, som ydes af medlemsstaterne i henhold til artikel 14 og 15, stk. 6, sidste afsnit, udgør en fælles aktion, jf. artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4256/88⁽¹⁾. De skal indgå i de overslag over de årlige udgifter, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2328/91⁽²⁾.

Artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2328/91 gælder for støtte, der er nævnt i nærværende stykke.

Udbetalingen af støtten foregår i overensstemmelse med artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen (EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25). Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93 (EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 44).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1). Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2387/95 (EFT nr. L 244 af 12. 10. 1995, s. 50).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94 (EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 11).

Betalingen af restbeløbet eller refusionen sker dog ud over betingelserne i stk. 4 i nævnte artikel på grundlag af:

- a) en erklæring om de udgifter, medlemsstaterne har afholdt i et kalenderår, og
- b) en rapport om anvendelsen af foranstaltningerne i det pågældende kalenderår udarbejdet ifølge artikel 25, stk. 4, i nævnte forordning

som forelægges for Kommissionen inden den 1. juli i det efterfølgende år.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 efter høring af den komité, der er nævnt i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

4. Bestemmelserne i afsnit VI anvendes, uden at dette berører anvendelsen af forordning (EØF) nr. 4045/89⁽⁴⁾.

Artikel 53

De rettigheder, som producentorganisationerne inden denne forordnings ikrafttræden har erhvervet i henhold til artikel 14 og afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, består, indtil de udløber.

Artikel 54

1. Fællesskabet deltager med op til 50% i finansieringen af aktioner, der tager sigte på at øge og forbedre forbruget og anvendelsen af nødder i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aktioner har til formål:

— at forbedre produkternes kvalitet, navnlig ved at foretage markedsundersøgelser og finde nye anvendelsesmuligheder, herunder midler til at tilpasse produktionen hertil

— indførelse af nye pakningsmåder

— udsendelse af råd om markedsføring til de forskellige virksomheder inden for sektoren

— afholdelse af og deltagelse i messer og andre handelsforanstaltninger.

3. Kommissionen fastlægger aktionerne i stk. 2 efter proceduren i artikel 46 eller definerer nye aktioner.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF (EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 18). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 (EFT nr. L 338 af 28. 12. 1994, s. 16).

Artikel 55

For hasselnødder, der høstes i produktionsårene 1997/98, 1998/99 og 1999/2000, ydes der et tilskud på 15 ECU/100 kg til producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72 eller i henhold til nærværende forordning, og som i 1997 iværksætter en plan for forbedring af kvaliteten som omhandlet i artikel 14d i forordning (EØF) nr. 1035/72 eller et driftsprogram som omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 56

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2000 Rådet en rapport om, hvorledes denne forordning virker, eventuelt ledsaget af relevante forslag.

Artikel 57

Skal der træffes foranstaltninger for at lette overgangen fra den gamle ordning til den ordning, der indføres ved

nærværende forordning, træffes disse efter proceduren i artikel 46.

Artikel 58

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997. Afsnit IV finder dog først anvendelse for de enkelte produkter i bilag I fra begyndelsen af produktionsåret 1997/98.

2. Forordning (EØF) nr. 1035/72, (EØF) nr. 3285/83, (EØF) nr. 1319/85, (EØF) nr. 2240/88, (EØF) nr. 1121/89 og (EØF) nr. 1198/90 ophæves med virkning fra tidspunktet for iværksættelsen af de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag VI.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. oktober 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

BILAG I

Produkter, der er bestemt til levering i frisk tilstand til forbrugeren, og som er omfattet af normer

Abrikoser	Hovedsalat, kruset endivie og bredbladet endivie
Citrusfrugter	Meloner
Mandler	Hasselnødder
Artiskokker	Valnødder
Asparges	Spiseløg
Avocadoer	Vandmeloner
Auberginer	Ferskner
Hvidløg	Porrer
Gulerødder	Ærter til udbælgning
Blegselleri	Sød peber
Kirsebær	Æbler og pærer
Julesalat	Blommer
Blomkål	Druer til spisebrug
Hovedkål	Tomater
Rosenkål	
Agurker	
Courgetter	
Spinat	
Jordbær	
Bønner	
Kiwier	

BILAG II

Produkter, for hvilke der kan ydes EF-tilbagekøbsgodtgørelse, jf. artikel 23, stk. 3

Blomkål
Tomater
Auberginer
Abrikoser
Ferskner
Nektariner (herunder blodferskner)
Citroner
Pærer (undtagen pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft)
Druer til spisebrug
Æbler (undtagen æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft)
Satsumas
Mandariner
Klementiner
Appelsiner
Meloner
Vandmeloner

BILAG III

Udtømmende liste over regler, der anvendes af producentorganisationerne, og hvis anvendelsesområde kan udvides til at omfatte producenter, der ikke er medlemmer, jf. artikel 18, stk. 1

1. *Regler for kendskab til produktionen*

- a) Erklæring om dyrkningshensigter pr. produkt og eventuelt pr. sort
- b) Meddelelse om iværksat dyrkning
- c) Erklæring om de samlede dyrkede arealer med opdeling af arealerne efter produkt og om muligt efter sort
- d) Erklæring om de forventede høstmængder og de sandsynlige høstdatoer pr. produkt og om muligt pr. sort
- e) Regelmæssig erklæring om høstmængder og lagre pr. sort
- f) Oplysning om lagerkapacitet

2. *Regler for produktion*

- a) Overholdelse af krav om valg af udsæd efter produktets planlagte anvendelse: friskvaremarkedet eller industriforarbejdning
- b) Overholdelse af forskrifterne om udtynding af plantager

3. *Regler for afsætning*

- a) Overholdelse af datoer, der er fastsat for høstens begyndelse, og overholdelse af afsætningens tidsmæssige fordeling
- b) Overholdelse af minimumskriterier for kvalitet og størrelse
- c) Overholdelse af regler om klargøring, præsentation, emballering og mærkning i første afsætningsled
- d) Angivelse af produktets oprindelse

4. *Regler for miljøbeskyttelse*

- a) Regler om gødskning
- b) Regler om brug af plantebeskyttelsesmidler og andre metoder til beskyttelse af afgrøderne
- c) Regler om maksimumsforekomst af reststoffer af plantebeskyttelsesmidler og gødningsstoffer i forbindelse med frugt og grøntsager
- d) Regler om bortskaffelse af biprodukter og udtjent materiel
- e) Regler om destruktion af tilbagekøbte produkter

5. *Regler vedrørende tilbagekøb*

- Regler, der er vedtaget efter artikel 22 på de i artikel 24 fastsatte betingelser.

*BILAG IV***Ikke-udtømmende liste over områder, der er omfattet af national kontrol og fællesskabskontrol**

- Kontrol af, at produkterne er i overensstemmelse med normerne (artikel 7 og 8)
- Kontrol af, at betingelserne for producentorganisationernes anerkendelse er overholdt (artikel 12)
- Kontrol af handlingsplanens iværksættelse (artikel 13)
- Kontrol af anerkendelsesplanens iværksættelse og støttens anvendelse (artikel 14)
- Kontrol af, at driftsfonden og driftsprogrammet iværksettes, og navnlig systematisk kontrol af midlernes anvendelse (artikel 15)
- Kontrol af, at betingelserne for udvidet regelanvendelse overholdes (artikel 18)
- Kontrol af, at betingelserne for oprettelse af brancheorganisationer og iværksættelse af brancheaftaler og for udvidet regelanvendelse overholdes (artikel 19, 20 og 21)
- Kontrol af tilbagekøb (artikel 23 ff.)
- Kontrol af, at udbetalingen af EF-tilbagekøbsgodtgørelse sker korrekt (artikel 29)
- Kontrol af tilbagekøbte produkters anvendelse (artikel 30)
- Kontrol af anvendelsen af reglerne om samhandel med tredjelande (artikel 31 ff.)
-

BILAG V

EF-tilbagekøbsgodtgørelser

Produktionsår	FCU/100 kg					
	1997/98	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	fra 2002
Blomkål	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Tomater	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Æbler	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Druer	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Abrikoser	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,17
Nektariner	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Ferskner	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Pærer	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Auberginer	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Meloner	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Vandmeloner	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Appelsiner	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Mandariner	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Klementiner	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsumas	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Citroner	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

BILAG VI

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 1035/72	Denne forordning	Forordning (EØF) nr. 1035/72	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 17	Artikel 28
Artikel 2	Artikel 2	Artikel 18	Artikel 29
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 18a	Artikel 24
Artikel 4	—	Artikel 19	—
Artikel 5	Artikel 4	Artikel 19a	—
Artikel 6	Artikel 5	Artikel 19b	—
Artikel 7	Artikel 6	Artikel 19c	—
Artikel 8	Artikel 7	Artikel 20	—
Artikel 9 og 11	Artikel 8	Artikel 21	Artikel 30
Artikel 10	Artikel 10	Artikel 22	Artikel 31
Artikel 12	Artikel 9	Artikel 23	Artikel 32
Artikel 13	Artikel 11	Artikel 24	Artikel 33
Artikel 13a	—	Artikel 25	Artikel 34
Artikel 13b	—	Artikel 26	Artikel 35
Artikel 14	Artikel 14	Artikel 27	Artikel 36
Artikel 14a	—	Artikel 31	Artikel 43
Artikel 14b	—	Artikel 32	Artikel 45
Artikel 14c	—	Artikel 33	Artikel 46
Artikel 14d	—	Artikel 34	Artikel 47
Artikel 14e	Artikel 54	Artikel 35	—
Artikel 14f	—	Artikel 36	Artikel 52
Artikel 14g	—	Artikel 36a	Artikel 52
Artikel 15	Artikel 23	Artikel 37	Artikel 49
Artikel 15a	—	Artikel 38	Artikel 44
Artikel 15b	Artikel 18	Artikel 40	—
Artikel 16	—	Artikel 41	Artikel 58
Artikel 16a	—	Artikel 42	Artikel 58
Artikel 16b	Artikel 27		

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2201/96

af 28. oktober 1996

om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Frugt- og grøntsagssektoren som helhed er udsat for en række påvirkninger, der medfører ændringer i sektoren; Fællesskabet bør tage hensyn til dette og give grundreglerne for sine markedsordninger et andet sigte; for bestemte forarbejdede frugter og grøntsager bør der endvidere tages hensyn til situationen på de internationale markeder; da den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager er blevet ændret gentagne gange, siden den oprindelig blev vedtaget, bør der for klarheds skyld vedtages en ny forordning;
- (2) en række forarbejdede produkter er af særlig betydning i Fællesskabets Middelhavsområde, hvor produktionspriserne er mærkbart højere end tredjelændenes priser; den hidtidige ordning med produktionsstøtte baseret på kontrakter, som skal sikre industrien en regelmæssig forsyning, mod at der betales producenterne en minimumspris, har bevist sin egnethed, og den bør derfor videreføres; ligesom det er tilfældet for friske produkter, bør producentorganisationernes rolle dog styrkes for at sikre et mere samlet udbud og en mere rationel forvaltning af dette, og for at lette kontrollen med overholdelsen af minimumspriserne til producenterne;
- (3) på grund af den forbindelse, der er mellem priserne for produkter, der er bestemt til konsum i frisk tilstand, og priserne for produkter, der er bestemt til forarbejdning, bør det fastsættes, at minimums-

prisen til producenterne bestemmes under hensyntagen til, hvorledes markedspriserne for frugter og grøntsager udvikler sig, og til, at der må opretholdes en rimelig ligevægt i afsætningen af friske varer til de forskellige anvendelsesformål;

- (4) støtten skal udligne forskellen mellem de priser, der betales producenterne i Fællesskabet, og de priser, der betales i tredjelande; der bør derfor fastlægges en beregningsmetode, hvorved der navnlig tages hensyn til denne forskel og til virkningen af minimumsprisens udvikling, dog således at der i beregningen også kan inddrages visse tekniske faktorer;
- (5) på grund af de betydelige mængder råvarer og forarbejdningskapacitetens elasticitet kan produktionsstøtten i nogle tilfælde medføre, at produktionen øges væsentligt; for at dette ikke skal føre til afsætningsvanskeligheder, bør der fastsættes begrænsninger for støtten i form af en garantitærskel eller en kvoteordning, alt efter produktet;
- (6) erfaringen med forarbejdede tomatprodukter viser, at der bør indføres en smidig ordning, som kan stimulere virksomhedernes foretagsomhed og forbedre fællesskabsindustriens konkurrenceevne; kvoterne for hver enkelt produktgruppe og hver enkelt medlemsstat bør for de første to år efter den nye ordnings ikrafttræden fastsættes som faste kvoter; støttebeløbet for tomatkoncentrat og heraf afledte produkter bør nedsættes for at udligne den forøgelse af udgifterne, der er en følge af forhøjelsen af kvoterne for tomatkoncentrat og andre produkter i forhold til den tidligere ordning;
- (7) på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for tørrede druer, er der blevet anvendt en ordning med støtte for det areal, der dyrkes med specialiserede kulturer; denne ordning og ordningen med et maksimalt garantiareal, der skal hindre, at dyrkningen af druer til tørring udvides for stærkt, bør opretholdes som tidligere, og de to ordninger bør være indeholdt i samme forordning;
- (8) der ydes en vedvarende indsats for genbeplantning med henblik på bekæmpelse af phylloxera; for at undgå, at denne indsats afbrydes på et tidspunkt, hvor der er betydelige arealer, som endnu ikke er genbeplantet, bør der fortsat ydes støtte til producenter, som genbeplanter deres vindyrkningsarealer for at bekæmpe phylloxera;

⁽¹⁾ EFT nr. C 52 af 21. 2. 1996, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 276.

⁽³⁾ EFT nr. C 82 af 19. 3. 1996, s. 30.

- (9) for at lette afsætningen af de forarbejdede produkter og sikre en produktkvalitet, der svarer bedre til markedskravene, bør der åbnes mulighed for at fastsætte normer;
- (10) for tørrede druer og figner bør ordningen med oplagring ved produktionsårets slutning opretholdes; ordningen, der er begrænset til en vis mængde for tørrede druers vedkommende, bør dog kunne tilpasses på en række punkter; der bør fastsættes særskilte opkøbspriser for hvert af de to produkter, da de har specifikke kendetegn;
- (11) der bør åbnes mulighed for at iværksætte særforanstaltninger til fordel for bestemte sektorer, som er af stor lokal eller regional betydning, men som er udsat for international konkurrence; foranstaltningerne bør omfatte strukturforbedringer, der skal styrke konkurrenceevnen og fremme anvendelsen af de pågældende produkter; der bør i en overgangsfase indføres en fast støtte til arealer, hvor der dyrkes asparges bestemt til forarbejdning, under hensyn til situationen i denne sektor;
- (12) ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽¹⁾ fastsættes de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige inden for landbrugssektoren med henblik på gennemførelsen af de aftaler, som er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, herunder er ny ordning for samhandelen med tredjelande med forarbejdede frugter og grøntsager; bestemmelserne i bilag XIV til forordning (EF) nr. 3290/94 medtages i nærværende forordning; med henblik på forenkling bør det dog overdrages Kommissionen at træffe bestemte tekniske foranstaltninger i tilfælde af knaphed på sukker;
- (13) det indre marked kan ikke fungere korrekt, hvis visse former for støtte ydes; de bestemmelser i
- traktaten, der gør det muligt at vurdere medlemsstaternes støtteforanstaltninger og forbyde de støtteforanstaltninger, som er uforenelige med det fælles marked, bør derfor anvendes inden for den sektor, der er omfattet af denne forordning;
- (14) bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽²⁾ bør gælde for forarbejdede frugter og grøntsager, således at overlappning undgås med hensyn til normer og kontrolorganer; der må ligeledes fastlægges sanktioner for at sikre en ensartet gennemførelse af den nye ordning i hele Fællesskabet;
- (15) i forbindelse med den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager bør der på passende måde tages hensyn til både de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål;
- (16) for at lette iværksættelsen af foranstaltningerne i denne forordning bør der fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for en forvaltningskomité —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning oprettes en fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager.
2. Markedsordningen gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, undtagen sukkermais henhørende under pos. 0710 40 00, oliven henhørende under pos. 0710 80 10 og frugter af slægterne Capsicum og Pimenta henhørende under pos. 0710 80 59
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyringvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen oliven henhørende under pos. 0711 20, frugter af slægterne Capsicum og Pimenta henhørende under pos. 0711 90 10 og sukkermais henhørende under pos. 0711 90 30

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1193/96 (EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 1).

⁽²⁾ Se side 1 i denne Tidende.

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0712	Grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte, undtagen kartofler, der er kunstigt tørret ved varme og uegnede til konsum, henhørende under pos. ex 0712 90 05, sukkermajs henhørende under pos. ex 0712 90 11 og 0712 90 19 og oliven henhørende under pos. ex 0712 90 90
0804 20 90	Tørrede figner
0806 20	Tørrede druer
ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen frosne bananer henhørende under pos. ex 0811 90 90
ex 0812	Frugter og nødder, foreløbigt konserverede (f.eks. med svovldioxidgas eller i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger), men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen foreløbigt konserverede bananer henhørende under pos. ex 0812 90 95
ex 0813	Frugter, tørrede, der ikke henhører under pos. 0801 til 0806; blandinger af nødder eller tørrede frugter henhørende under dette kapitel, undtagen blandinger udelukkende af nødder henhørende under nr. 0801 og 0802, henhørende under pos. 0813 50 31 og 0813 50 39
0814 00 00	Skaller af citrusfrugter eller meloner (herunder vandmeloner) friske, frosne, tørrede eller foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger
0904 20 10	Sød peber, tørret, ikke knust eller formalet
b) ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, tilsat sukker eller andre sødemidler
1302 20	Pectinstoffer, pectinater og pectater
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre; undtagen: — Frugt af arten <i>Capsicum</i>, bortset fra sød peber, henhørende under pos. 2001 90 20 — Sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. 2001 90 30 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2001 90 40 — Palmehjerter henhørende under pos. 2001 90 60 — Oliven henhørende under pos. 2001 90 65 — Vinblade, humleskud og andre spiselige plantedele, henhørende under pos. ex 2001 90 96
2002	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
2003	Svampe og trøfler, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, bortset fra produkter henhørende under nr. 2006, undtagen sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. ex 2004 90 10 og oliven henhørende under pos. ex 2004 90 30 og kartofler tilberedt eller konserveret i form af mel, gryn eller flager, henhørende under pos. 2004 10 91
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, bortset fra produkter henhørende under nr. 2006, undtagen oliven henhørende under pos. 2005 70, sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. 2005 80 00, frugter af arten <i>Capsicum</i> , bortset fra sød peber henhørende under pos. 2005 90 10, og kartofler tilberedt eller konserveret i form af mel, gryn eller flager, henhørende under pos. 2005 20 10

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 2006 00	Frugter, nødder, frugtskaller og andre plantedele, tilberedt med sukker (afløbne, glaserede eller kandiserede), undtagen bananer tilberedt med sukker, henhørende under pos. ex 2006 00 38 og ex 2006 00 99
ex 2007	Syltetøj, frugtgelé, marmelade, frugt- eller nøddepuré samt frugt- eller nøddemos, fremstillet ved kogning eller anden varmebehandling, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen: — Homogeniserede tilberedninger af bananer, henhørende under pos. ex 2007 10 — Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos af bananer, henhørende under pos. ex 2007 99 39, ex 2007 99 58 og ex 2007 99 98
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet, undtagen: — Jordnøddesmør henhørende under pos. 2008 11 10 — Palmehjerter henhørende under pos. 2008 91 00 — Majs henhørende under pos. 2008 99 85 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2008 99 91 — Vinblade, humleskud og andre lignende spiselige dele af planter henhørende under pos. ex 2008 99 99 — Blandinger af bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 og ex 2008 92 98 — Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 99 49, ex 2008 99 68 og ex 2008 99 99
ex 2009	Frugt og grøntsagssaft (undtagen druesaft og druemost henhørende under pos. 2009 60 og banansaft henhørende under pos. 2009 80), ugærede og ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler

3. Produktionsårene for de i stk. 2 nævnte produkter fastsættes om nødvendigt efter proceduren i artikel 29.

ning (EF) nr. 2200/96, og på den anden side forarbejdningens virksomheder.

AFSNIT I

Støtteordning

Artikel 2

1. Der anvendes en ordning med produktionsstøtte for de i bilag I opførte produkter, som er fremstillet af frugt og grøntsager høstet i Fællesskabet.

2. Produktionsstøtten ydes til forarbejdningens virksomheder, som for råvaren har betalt producenten en pris, der mindst er lig med minimumsprisen i henhold til kontrakter mellem på den ene side anerkendte eller foreløbigt anerkendte producentorganisationer, jf. forord-

I de fem produktionsår, der følger efter denne forordnings ikrafttræden, kan kontrakterne imidlertid ligeledes indgås mellem forarbejdningens virksomheder og individuelle producenter for en mængde, som for hvert af produktionsårene ikke overstiger henholdsvis 75 %, 65 %, 55 %, 40 % og 25 % af den mængde, der giver ret til produktionsstøtte.

Producentorganisationerne drager omsorg for, at bestemmelserne i denne artikel også får virkning for landbrugere, som ikke er medlem af nogen af de i forordning (EF) nr. 2200/96 omhandlede organisationer, men som forpligter sig til at afsætte hele deres produktion bestemt til fremstilling af de i bilag I nævnte produkter gennem disse organisationer, og som betaler et bidrag til de samlede udgifter til organisationens forvaltning af ordningen.

Kontrakterne skal underskrives inden hvert produktionsårs begyndelse.

Artikel 3

1. Den minimumspris, der skal betales producenten, fastsættes på grundlag af:

- a) minimumsprisen i det foregående produktionsår
- b) udviklingen i markedspriserne inden for frugt- og grøntsagssektoren
- c) nødvendigheden af at sikre en normal afsætning af den friske råvare til de forskellige anvendelsesformål, herunder forsyning af forarbejdningsindustrien.

2. Minimumsprisen fastsættes inden hvert produktionsårs begyndelse.

3. Minimumsprisen samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 4

1. Produktionsstøtten kan ikke være større end forskellen mellem den minimumspris, der betales producenten i Fællesskabet, og prisen på råvaren i de vigtigste producerende og eksporterende tredjelande.

2. Produktionsstøttebeløbet fastsættes således, at det bliver muligt at afsætte fællesskabsproduktionen inden for den grænse, der er fastsat i stk. 1. Ved fastlæggelsen af dette beløb tages der hensyn til bl.a. følgende faktorer, jf. i øvrigt artikel 5:

- a) forskellen mellem råvareomkostningerne i henholdsvis Fællesskabet og de vigtigste konkurrerende tredjelande
- b) det støttebeløb, der for det foregående produktionsår er fastsat eller beregnet inden nedsættelsen efter artikel 10, såfremt den finder anvendelse
- c) hvis fællesskabsproduktionen af det pågældende produkt udgør en væsentlig andel af markedet, udviklingen i samhandelen med tredjelande og i priserne, når sidstnævnte kriterium fører til en nedsættelse af støttebeløbet.

3. Produktionsstøtten fastsættes på grundlag af nettovægten af det forarbejdede produkt. Koefficienterne for forholdet mellem vægten af den anvendte råvare og nettovægten af det forarbejdede produkt fastsættes skønsmæssigt. De ajourføres regelmæssigt på grundlag af erfaringerne.

4. Forarbejdningsvirksomhederne modtager kun produktionsstøtte for forarbejdede produkter, der:

- a) er fremstillet af en råvare, som er høstet i Fællesskabet, og for hvilken den pågældende forarbejdningsvirksomhed mindst har betalt den i artikel 3 omhandlede minimumspris

b) er i overensstemmelse med minimumskvalitetskravene.

5. Råvareprisen i de vigtigste konkurrerende tredjelande bestemmes især på grundlag af de priser, der faktisk opnås af landbrugsbedrift for friske produkter af tilsvarende kvalitet til forarbejdning, vægtes i forhold til de mængder færdigvarer, som disse tredjelande eksporterer.

6. Hvis fællesskabsproduktionen af det pågældende produkt udgør mindst 50 % af forbruget i Fællesskabet, vurderes udviklingen i priserne og i import- og eksportmængderne på grundlag af tallene for kalenderåret forud for begyndelsen af produktionsåret sammenholdt med tallene for det foregående kalenderår.

7. For så vidt angår forarbejdede tomater, beregnes produktionsstøtten for:

- a) tomatkoncentrat henhørende under KN-kode 2002 90
- b) hele flåede tomater fremstillet af sorten San Marzano eller lignende sorter henhørende under KN-kode 2002 10
- c) hele flåede tomater fremstillet af sorten Roma eller lignende sorter henhørende under KN-kode 2002 10
- d) tomatsaft henhørende under KN-kode 2009 50.

8. Produktionsstøtten for de øvrige produkter, der er fremstillet af tomater, afledes, alt efter tilfældet, enten af den støtte, der er fastsat for tomatkoncentrat, navnlig under hensyntagen til tørstofindholdet i de pågældende produkter, eller af den støtte, der er fastsat for hele flåede tomater fremstillet af sorten Roma eller lignende sorter, navnlig under hensyntagen til de pågældende sorters handelsegenskaber.

9. Kommissionen fastsætter produktionsstøttebeløbet inden begyndelsen af hvert produktionsår, efter proceduren i artikel 29. Efter samme procedure fastsætter den de i stk. 3 nævnte koefficienter, minimumskvalitetskravene samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel.

10. For forarbejdede tomater må de samlede udgifter for hvert produktionsår ikke overstige det beløb, der ville svare til følgende franske og portugisiske kvoter for tomatkoncentrat for produktionsåret 1997/98:

Frankrig: 224 323 tons

Portugal: 670 451 tons.

Det produktionsstøttebeløb, der er fastsat for tomatkoncentrat og heraf afledte produkter i henhold til stk. 9, nedsættes derfor med 5,37 %. Et tillægsbeløb udbetales eventuelt efter produktionsåret, hvis forhøjelsen af de franske og portugisiske kvoter ikke er udnyttet fuldt ud.

Artikel 5

1. For hvert produktionsår fastsættes der en garanti-tærskel for Fællesskabet, som gælder for nedennævnte produkter, og hvis overskridelse medfører en nedsættelse af produktionsstøtten. Tærsklen er:

- a) for ferskner i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft: 582 000 tons udtrykt i nettovægt
- b) for Williams- og Rochapærer i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft: 102 805 tons udtrykt i nettovægt.

2. Overskridelsen af de i stk. 1 nævnte tærskler beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktionsmængde i de tre produktionsår, der går forud for det produktionsår, som produktionsstøtten skal fastsættes for. Overskrides tærsklen, reduceres støtten for det følgende produktionsår i forhold til den konstaterede overskridelse for det pågældende produkt.

Artikel 6

1. Der indføres en kvoteordning for ydelse af produktionsstøtte for forarbejdede tomater. Støtten begrænses til en forarbejdet produktmængde svarende til 6 836 262 tons friske tomater.

2. Den i stk. 1 angivne mængde fordeles hvert femte år på tre produktgrupper, tomatkoncentrat, konserverede hele flåede tomater og øvrige produkter, på grundlag af de gennemsnitlige mængder, som er produceret og afsat til minimumsprisen i de fem produktionsår, der går forud for det produktionsår, med henblik på hvilket fordelingen foretages.

Den første fordeling, som gælder for produktionsåret 1997/98 og de fire følgende produktionsår, foretages dog på følgende måde:

— tomatkoncentrat:

4 585 253 tons

— konserverede hele flåede tomater:

1 336 119 tons

— øvrige produkter:

914 890 tons.

3. Den mængde friske tomater, som fastsættes for hver produktgruppe i overensstemmelse med stk. 2, fordeles hvert år mellem medlemsstaterne på grundlag af den gennemsnitlige mængde, der er produceret og afsat til minimumsprisen i de tre produktionsår, der går forud for det produktionsår, med henblik på hvilket fordelingen foretages.

Fordelingen for produktionsårene 1997/98 og 1998/99 er dog som anført i bilag III til denne forordning.

For produktionsåret 1999/2000 foretages fordelingen på grundlag af den gennemsnitlige mængde, der er produceret og afsat til minimumsprisen i produktionsårene 1997/98 og 1998/99.

Fra produktionsåret 1999/2000 kan ingen fordeling i henhold til dette stykke føre til en ændring pr. medlemsstat og pr. produktgruppe på over 10 % af de mængder, der var tildelt for det foregående produktionsår. Når der foretages en fordeling i henhold til stk. 2, beregnes dette loft i forhold til mængderne for det foregående produktionsår, multipliceret med den ændringskoefficient, der fremkommer for hver enkelt produktgruppe ved denne fordeling.

4. Medlemsstaterne fordeler de tildelte mængder mellem de forarbejdningsvirksomheder, der er etableret på deres område, på grundlag af den gennemsnitlige mængde, der er produceret og afsat til minimumsprisen i de tre produktionsår, der går forud for det produktionsår, for hvilket fordelingen foretages, med undtagelse af produktionsåret 1996/97, som ikke tages i betragtning.

Fordelingen for de første tre produktionsår, 1997/98, 1998/99 og 1999/2000, foretages dog på grundlag af de mængder, der faktisk er produceret i produktionsårene 1993/94, 1994/95 og 1995/96.

5. Den i stk. 2 og 3 nævnte fordeling foretages fra og med produktionsåret 1999/2000 efter proceduren i artikel 29. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel fastsættes efter samme procedure. De omfatter bl.a. reglerne for virksomheder, der har påbegyndt deres aktiviteter for mindre end tre år siden, og for nye virksomheder samt de regler, der skal anvendes i tilfælde af virksomhedsfusion eller -afstæelse.

Artikel 7

1. Der ydes støtte til dyrkning af druer bestemt til produktion af tørrede druer af sultanas- og Moscatel-sorterne og af korender.

Støttebeløbet fastsættes pr. hektar høstet areal med specialiserede afgrøder under hensyntagen til arealernes gennemsnitlige hektarudbytte. Det fastsættes endvidere under hensyn til:

- a) nødvendigheden af at bevare de arealer, der traditionelt er blevet anvendt til nævnte afgrøder
- b) afsætningsmulighederne for tørrede druer.

Støtten kan gradueres efter, hvilken druesort der er tale om, og under hensyntagen til andre faktorer, der kan indvirke på udbyttet.

2. For hvert produktionsår fastsættes et maksimalt EF-garantiareal svarende til gennemsnittet af de arealer, der blev anvendt til de i stk. 1 nævnte afgrøder i produktionsårene 1987/88, 1988/89 og 1989/90. Hvis de arealer, der anvendes til produktion af tørrede druer, overstiger det maksimale garantiareal, nedsættes støtten

for det følgende produktionsår i forhold til den konstaterede overskridelse.

3. Støtten udbetales, når de pågældende arealer er høstet, og produkterne er tørret med henblik på forarbejdning.

4. Producenter, der genbeplanter deres vindyrkningsarealer med henblik på bekæmpelse af phylloxera, og som ikke modtager støtte i henhold til de strukturaktioner til bekæmpelse af denne sygdom, som EUGFL, Udviklingssektionen, afholder udgifterne til, har i tre produktionsår ret til en støtte, som fastsættes under hensyntagen til størrelsen af den i stk. 1 nævnte støtte samt den støtte, der ydes i henhold til nævnte strukturaktioner. I så fald finder stk. 3 ikke anvendelse.

5. Kommissionen fastsætter inden begyndelsen af hvert produktionsår støttebeløbet efter proceduren i artikel 29. Efter samme procedure fastsætter den gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel og konstaterer en eventuel overskridelse af det maksimale garantiareal og fastsætter den deraf følgende nedsættelse af støttebeløbet.

Artikel 8

Der kan efter proceduren i artikel 29 fastsættes fælles normer for de i artikel 7, stk. 1, og bilag I nævnte produkter, der er bestemt til konsum i Fællesskabet eller til udførsel til tredjelande.

Artikel 9

1. De organer, som er godkendt af de pågældende medlemsstater, herefter benævnt »oplagringsorganerne«, opkøber i løbet af produktionsårets sidste to måneder de mængder sultanas og korender samt tørrede figner, der er produceret i Fællesskabet i det pågældende produktionsår, såfremt produkterne opfylder visse nærmere bestemte kvalitetskrav.

Mængden af sultanas og korender, der opkøbes i henhold til stk. 2, må ikke overstige 27 370 tons.

2. Oplagringsorganerne opkøber:

- tørrede figner til den minimumspris, der gælder for den laveste kvalitetsklasse, nedsat med 5 %
- sultanas og korender til den for produktionsåret 1994/95 gældende opkøbspris, som hvert år tilpasses i overensstemmelse med udviklingen i den i artikel 13 nævnte minimumsimportpris eller fra år 2000 i verdenspriserne.

3. Afsætningen af de af oplagringsorganerne opkøbte produkter skal ske på sådanne vilkår, at markedets

ligevægt ikke bringes i fare, og således at der er lige adgang til de produkter, som skal sælges, og der ikke sker forskelsbehandling af køberne.

For produkter, som ikke kan afsættes på normale betingelser, kan der træffes særforanstaltninger. Der kan i så fald kræves en særlig sikkerhed for overholdelsen af indgåede forpligtelser navnlig vedrørende produktets anvendelse. Denne sikkerhed fortabes helt eller delvis, hvis forpligtelserne misligholdes helt eller delvis.

4. Der ydes oplagringsstøtte til oplagringsorganerne for de mængder produkter, de har opkøbt, og for den faktiske oplagringsperiode for disse produkter. Der kan dog højst ydes støtte i en periode på 18 måneder efter udgangen af det produktionsår, hvor produkterne blev opkøbt.

5. Oplagringsorganet modtager et udligningsbeløb svarende til forskellen mellem den opkøbspris, det har betalt, og salgsprisen. Udligningsbeløbet nedsættes med den eventuelle fortjeneste svarende til forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen.

6. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 godkender medlemsstaterne de oplagringsorganer, som frembyder passende sikkerhed både med hensyn til de tekniske betingelser for oplagringen og med hensyn til forvaltningen af de opkøbte produkter.

Oplagringsorganerne er navnlig forpligtet til at oplagre de opkøbte produkter i særskilte lokaler og til at føre særskilte regnskaber for produkterne.

7. De i henhold til stk. 1 opkøbte produkter sælges ved licitation eller til forud fastsatte priser.

Buddene tages kun i betragtning, hvis der er stillet sikkerhed.

8. Den i stk. 2 nævnte opkøbspris samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende oplagringsstøtten, det finansielle udligningsbeløb samt oplagringsorganernes opkøb og salg af produkter, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 10

1. For de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, som har stor økonomisk eller økologisk, lokal eller regional betydning, og som især er udsat for stærk international konkurrence, kan der efter proceduren i artikel 29 vedtages særlige foranstaltninger til forbedring af produkternes konkurrenceevne og til fremme af salget af dem.

Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte:

- forbedring af de høstede produkters egnethed til forarbejdning og tilpasning af produkternes egenskaber til forarbejdningsindustriens behov

- b) videnskabelig og teknisk udformning af nye metoder med henblik på at forbedre kvaliteten og/eller reducere produktionsomkostningerne i forbindelse med de forarbejdede produkter
- c) udvikling af nye produkter og/eller nye anvendelsesmuligheder for de forarbejdede produkter
- d) gennemførelse af økonomiske undersøgelser og markedsundersøgelser
- e) fremme af forbruget og af anvendelsen af de pågældende produkter.

2. De i stk. 1 fastsatte foranstaltninger gennemføres af anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, jf. forordning (EF) nr. 2200/96, i samarbejde med organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende, som forarbejder og/eller markedsfører det pågældende produkt eller de pågældende produkter.

3. For at lette gennemførelsen af de i stk. 1 omhandlede særlige foranstaltninger til forbedring af konkurrenceevnen for asparges bestemte til forarbejdning ydes der i henhold til denne artikel en fast støtte på 500 ECU/hektar for maksimalt 9 000 hektar i de tre år, der følger efter iværksættelsen af disse foranstaltninger.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig de nærmere bestemmelser, der skal sikre foranstaltningernes komplementaritet og forenelighed med dels de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 2200/96, dels de foranstaltninger, der finansieres i henhold til artikel 2, 5 og 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88⁽¹⁾, vedtages efter proceduren i artikel 29.

AFSNIT II

Samhandel med tredjelande

Artikel 11

1. Ved indførsel til eller udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen (EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25). Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93 (EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 44).

Import- eller eksportlicensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af artikel 15-18.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Import- og eksportlicensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 12

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 13

1. Der anvendes for produktionsårene 1997/98, 1998/99 og 1999/2000 en minimumsimportpris for de i bilag II opførte produkter. Denne pris beregnes især under hensyntagen til:

- prisen franko grænse ved import til Fællesskabet
- priserne på verdensmarkedet
- situationen på Fællesskabets interne marked
- udviklingen i samhandelen med tredjelande.

Overholdes minimumsimportprisen ikke, opkræves foruden tolden en udligningsafgift, der beregnes på grundlag af de priser, der anvendes af de vigtigste leverandørtredjelande.

2. Minimumsimportprisen for tørrede druer fastsættes inden produktionsårets begyndelse.

Der skal fastsættes en minimumsimportpris for køreder og for andre tørrede druer. For hver af de to produktgrupper kan minimumsimportprisen fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nettovægt, der skal fastlægges nærmere, og for produkter i detailsalgsemballage med en større nettovægt.

3. Minimumsimportprisen for forarbejdede kirsebær fastsættes inden produktionsårets begyndelse. Prisen kan fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nærmere fastlagt nettovægt.

4. Den minimumsimportpris, som skal overholdes for tørrede druer, er den, der gælder på importdagen. Den udligningsafgift, der i givet fald skal opkræves, er den, der gælder samme dag.

5. Den minimumsimportpris, der skal overholdes for forarbejdede kirsebær, er den pris, der gælder på datoen for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning.

6. Udligningsafgifterne for tørrede druer fastsættes i forhold til en skala af importpriser. Forskellen mellem minimumsimportprisen og hvert trin på skalaen er på:

- 1 % af minimumsprisen for første trin
- 3 %, 6 % og 9 % af minimumsprisen for henholdsvis andet, tredje og fjerde trin.

Skalaens femte trin omfatter alle de tilfælde, hvor importprisen er lavere end den, der gælder for fjerde trin.

Den maksimale udligningsafgift, der skal fastsættes for tørrede druer, må ikke overstige forskellen mellem minimumsprisen og et beløb, som fastlægges på grundlag af de mest fordelagtige priser, der for signifikante mængder anvendes på verdensmarkedet af de mest repræsentative tredjelande.

7. Når importprisen for forarbejdede kirsebær er lavere end minimumsprisen for de pågældende produkter, opkræves der en udligningsafgift, der er lig med forskellen mellem disse to priser.

8. Minimumsimportprisen, størrelsen af udligningsafgiften og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 14

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger, for Fællesskabets marked af indførsel af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, pålægges indførsel til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug⁽¹⁾, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor der ikke er risiko for, at importen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler

Verdenshandelsorganisationen i overensstemmelse med det tilbud, det afgav som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 29. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i den landbrugsaftale, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 15

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 29.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre metoder. De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal, når det er relevant, tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 22.

tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger med en hensigtsmæssig tidsfordeling den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 16

1. For at muliggøre udførsel af:

- a) økonomisk set betydelige mængder af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter uden tilsætning af sukker
- b) hvidt sukker og råsuksker, henhørende under KN-kode 1701
 - glucose og glucosesirup, henhørende under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 og 1702 40 90
 - isoglucose, henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30, samt
 - sirup af sukkerroer og sukkerrør, henhørende under KN-kode ex 1702 90 99

som er indeholdt i de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra b),

på grundlag af priserne for disse produkter i den internationale handel og inden for de grænser, der følger af aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til de forvaltningsmæssige krav

- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen for et bestemt produkt differentieres efter det pågældende produkts destination.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 29. Fastsættelsen sker med regelmæssige mellemrum.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige mellemrum, kan om fornødent ændres af Kommissionen i løbet af en mellemliggende periode på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om en differentieret restitution, som samme dag gælder:

- a) for den i licensen angivne destination, eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført i licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 29 fraviges for produkter, for hvilke der ydes restitutioner i forbindelse med fødevarerhjælp.

7. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 29.

Artikel 17

1. Denne artikel finder anvendelse på den restitution, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a).

2. Restitutionen fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

a) situationen og den forventede udvikling med hensyn til:

- priserne på forarbejdede frugter og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder
- priserne i den internationale handel

b) de laveste omkostninger i forbindelse med afsætning og transport fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets havne eller øvrige eksportsteder samt omkostningerne i forbindelse med transport mv. til bestemmelseslandet

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte udførsel

d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 228.

3. De gældende priser på Fællesskabets marked for de produkter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), fastsættes under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste.

De gældende priser i den internationale handel fastsættes under hensyn til:

a) noteringerne på tredjelandes markeder

b) de gunstigste importpriser i de tredjelande, der er bestemmelseslande, ved indførsel fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser

d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.

4. Restitutionen betales, når det godtgøres, at produkterne:

— er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken der har været fastsat en restitution, uden at dette berører artikel 16, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog fastsættes efter proceduren i artikel 29, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 29.

Artikel 18

1. Denne artikel finder anvendelse på den restitution, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b).

2. Restitutionsbeløbet svarer:

— for råsukker, hvidt sukker og sirup af sukkerroer og sukkerrør til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for udførsel af disse produkter i uforandret stand

— for isoglucose til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for udførsel af dette produkt i uforandret stand

— for glucose og glucosesirup til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for udførsel af disse produkter i uforandret stand.

3. Forarbejdede produkter skal, for at restitutionen kan ydes, ved udførsel ledsages af en erklæring fra ansøgeren med angivelse af de mængder råsukker, hvidt sukker, sirup af sukkerroer og sukkerrør, isoglucose, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat fører kontrol med nøjagtigheden af den i første afsnit nævnte erklæring.

4. Hvis restitutionen ikke er tilstrækkelig til at muliggøre udførsel af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, anvendes bestemmelserne for den restitution, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, litra a), for disse produkter i stedet for bestemmelserne i stk. 1, litra b).

5. Restitutionen ydes ved udførsel af produkter, som:

a) har oprindelse i Fællesskabet

b) er indført fra tredjelande, og som ved indførslen er blevet pålagt den i artikel 12 omhandlede importafgift, såfremt eksportøren godtgør:

- at det indførte produkt og det produkt, der skal udføres, er den samme vare, og

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96 (EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43).

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 (EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37).

- at der er blevet opkrævet importafgift ved indførslen af dette produkt

I det i første afsnit, litra b), nævnte tilfælde svarer restitutionen for hvert enkelt produkt til den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end den gældende restitution; er den ved indførslen opkrævede importafgift højere end restitutionen, anvendes denne.

6. Restitutionen betales, når det er godtgjort, at produkterne:

- opfylder en af de i stk. 5 nævnte betingelser
- er blevet udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken der har været fastsat en restitution, uden at dette berører artikel 16, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog fastsættes efter proceduren i artikel 29, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 29.

Artikel 19

1. I det omfang det er nødvendigt for, at de fælles markedsordninger for korn, for sukker og for frugt og grøntsager kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for følgende produkter:

- de i artikel 16, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og
- frugt og grøntsager, som er bestemt til fremstilling af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den dér omhandlede situation kræver særlig hastende indgreb, og Fællesskabets marked er udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan senest en uge efter meddelelsedagen indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller

annullere Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som annulleret.

Artikel 20

1. Når der i medfør af artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1785/91 ved udførsel af hvidt sukker opkræves en eksportafgift på over 5 ECU pr. 100 kg, kan der efter proceduren i artikel 29 træffes beslutning om opkrævning af en eksportafgift for de i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning nævnte produkter, som indeholder mindst 35 % tilsat sukker.

2. Eksportafgiftens størrelse fastsættes under hensyntagen til:

- arten af det produkt, der er forarbejdet på basis af frugt og grøntsager med tilsætning af sukker
- indholdet af tilsat sukker i det pågældende produkt
- prisen på hvidt sukker i Fællesskabet og prisen på verdensmarkedet
- eksportafgiften for hvidt sukker
- de økonomiske aspekter ved anvendelsen af denne afgift.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 29.

Artikel 21

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er afsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved indførsel fra tredjelande:

- opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 22

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af indførslen eller udførslen udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede

foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er opført.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks finder anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffe afgørelse for Rådet. Rådet træder da straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de internationale aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

AFSNIT III

Almindelige bestemmelser

Artikel 23

Traktatens artikel 92, 93 og 94 finder anvendelse på produktionen af og handelen med de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

Artikel 24

Bestemmelserne i afsnit VI om national og fællesskabskontrol i forordning (EF) nr. 2200/96 finder anvendelse på kontrollen af, om fællesskabsforskrifterne for markedet for forarbejdede frugter og grøntsager overholdes.

Artikel 25

Administrative, finansielle eller ikke-finansielle sanktioner fastlægges efter proceduren i artikel 29 på baggrund af sektorens særlige behov.

Artikel 26

Hvis det viser sig nødvendigt at træffe foranstaltninger for at lette overgangen fra den tidligere ordning til den,

der vedtages ved denne forordning, vedtages de efter proceduren i artikel 29.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. Det fastlægges efter proceduren i artikel 29, hvilke oplysninger der skal udveksles. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser vedrørende meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, som de vedtager med henblik på anvendelse af eller i henhold til denne forordning, samt om ændringer af disse bestemmelser senest en måned efter deres vedtagelse.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at straffe overtrædelser af denne forordning og forebygge og bekæmpe svig.

Artikel 28

Der nedsættes en forvaltningskomité for forarbejdede frugter og grøntsager, i det følgende benævnt »komitéen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 29

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse.

b) Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 30

Komiteén kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 31

De udgifter, der afholdes i henhold til artikel 2 og 7, artikel 9, stk. 4 og 5, og artikel 10, stk. 3, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾.

Artikel 32

Ved anvendelsen af denne forordning skal der på passende måde tages hensyn til både de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål.

Artikel 33

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. oktober 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

Den anvendes fra den 1. januar 1997. Afsnit I finder dog først anvendelse for hvert af de berørte produkter fra begyndelsen af produktionsåret 1997/98.

2. Følgende forordninger ophæves med virkning fra tidspunktet for nærværende forordnings iværksættelse:

— Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager⁽²⁾

— Rådets forordning (EØF) nr. 2245/88 af 19. juli 1988 om indførelse af den garantitærskelordning for ferskner og pærer i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft⁽³⁾

— Rådets forordning (EØF) nr. 1206/90 af 7. maj 1990 om almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager⁽⁴⁾

— Rådets forordning (EØF) nr. 668/93 af 17. marts 1993 om begrænset ydelse af producentstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater⁽⁵⁾.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i ovenrøststemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1287/95 (EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2314/95 (EFT nr. L 233 af 30. 9. 1995, s. 69).

⁽³⁾ EFT nr. L 198 af 27. 7. 1988, s. 18. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1032/95 (EFT nr. L 105 af 9. 5. 1995, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 74. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2202/90 (EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 4).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 72 af 25. 3. 1993, s. 1.

BILAG I

Produkter omhandlet i artikel 2

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0710 80 70	Flåede tomater, hele eller i stykker, frosne
ex 0712 90 30	Tomatflager
0804 20 90	Tørrede figner
ex 0813 20 00	Svesker af tørrede Entebloommer
2002 10 10	Tomater, flåede hele eller i stykker
2002 10 90	Tomater, ikke flåede hele eller i stykker
ex 2002 10 90	Crush eller pizza sauce
ex 2002 90	Andre varer (crush eller pizza sauce)
ex 2002 90 11	Tomatsaft, herunder puré
ex 2002 90 19	
ex 2002 90 31	Tomatkoncentrat
ex 2002 90 39	
ex 2002 90 91	
ex 2002 90 99	
ex 2008 40 51	Williams- og Rochapærer i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft
ex 2008 40 59	
ex 2008 40 71	
ex 2008 40 79	
ex 2008 40 91	
ex 2008 40 99	
ex 2008 70 61	Ferskner i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft
ex 2008 70 69	
ex 2008 70 71	
ex 2008 70 79	
ex 2008 70 92	
ex 2008 70 94	
ex 2008 70 99	
2009 50	Tomatsaft

BILAG II

Produkter omhandlet i artikel 13

KN-kode	Varebeskrivelse
0806 20	Tørrede druer
ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, også tilsat sukker eller andre sødemidler
ex 0811 90	— Andre varer: — — Tilsat sukker eller andre sødemidler: — — — Med indhold af sukker på over 13 vægtprocent:
ex 0811 90 19	— — — — Andre varer: — — — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde — — — — — Andre kirsebær: — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde — — — I andre tilfælde:
ex 0811 90 39	— — — — Andre varer: — — — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde — — — — — Andre kirsebær: — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde — — I andre tilfælde: — — — Kirsebær:
0811 90 75	— — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde
0811 90 80	— — — — Andre varer: — — — — — Ikke udstenede — — — — — I andre tilfælde
ex 0812	Frugter og nødder, foreløbigt konserverede (f.eks. med svovldioxidgas eller i saltlage, svovlsyringvand eller andre konserverende opløsninger), men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:
0812 10 00	— Kirsebær:
ex 0812 10 00	— — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>):
ex 0812 10 00	— — Andre varer
2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet:
2008 60	— Kirsebær: — — Ikke tilsat alkohol: — — — Tilsat sukker, i pakninger af nettovægt over 1 kg:
2008 60 51	— — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>)

KN-kode	Varebeskrivelse
2008 60 59	— — — — Andre varer — — — — Tilsat sukker, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder:
2008 60 61	— — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 69	— — — — Andre varer — — — — Ikke tilsat sukker, i pakninger af nettovægt — — — — 4,5 kg og derover:
2008 60 71	— — — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 79	— — — — — Andre varer — — — — — Under 4,5 kg:
2008 60 91	— — — — — Surkirsebær (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 99	— — — — — Andre varer

BILAG III

Fordeling af friske tomater efter medlemsstat og varekategori for produktionsårene 1997/98 og 1998/99

(tons)

Medlemsstat	Tomatkoncentrat	Flæde tomater, hele konserverede	Andre varer	I alt
Frankrig	278 691	51 113	39 804	369 608
Grækenland	999 415	17 355	32 161	1 048 931
Italien	1 758 499	1 090 462	622 824	3 471 785
Spanien	664 056	166 609	175 799	1 006 464
Portugal	884 592	10 580	44 302	939 474
I alt	4 585 253	1 336 119	914 890	6 836 262

BILAG IV

Sammenligningstabel

Tidligere forordninger			Denne forordning	
426/86,	artikel 1,	stk. 1	artikel 2,	stk. 2
	artikel 1,	stk. 2	artikel 1,	stk. 3
426/86,	artikel 2,	stk. 1	artikel 2,	stk. 1
	artikel 2,	stk. 2	—	
	artikel 2,	stk. 3	—	
426/86,	artikel 3,	stk. 1	artikel 2,	stk. 2
	artikel 3,	stk. 1a	—	
	artikel 3,	stk. 2	—	
	artikel 3,	stk. 3	—	
	artikel 3,	stk. 4	artikel 4,	stk. 9
426/86,	artikel 4,	stk. 1	artikel 3,	stk. 1
	artikel 4,	stk. 2	—	
	artikel 4,	stk. 3	artikel 3,	stk. 2
	artikel 4,	stk. 4	artikel 3,	stk. 3
426/86,	artikel 5,	stk. 1	artikel 4,	stk. 2
	artikel 5,	stk. 2	artikel 4,	stk. 3
	artikel 5,	stk. 3	artikel 4,	stk. 4
	artikel 5,	stk. 4	—	
	artikel 5,	stk. 5	artikel 4,	stk. 9
426/86,	artikel 6,	stk. 1	artikel 7,	stk. 1
	artikel 6,	stk. 2	artikel 7,	stk. 2
	artikel 6,	stk. 3	artikel 7,	stk. 3
	artikel 6,	stk. 4	artikel 7,	stk. 4
	artikel 6,	stk. 5	—	
	artikel 6,	stk. 6	artikel 7,	stk. 5
	artikel 6,	stk. 7	artikel 7,	stk. 5
426/86,	artikel 6a		—	
426/86,	artikel 7,	stk. 1	artikel 8	
	artikel 7,	stk. 2	—	
426/86,	artikel 8,	stk. 1	artikel 9,	stk. 1
	artikel 8,	stk. 2	artikel 9,	stk. 2
	artikel 8,	stk. 3	artikel 9,	stk. 3
	artikel 8,	stk. 4	artikel 9,	stk. 4
	artikel 8,	stk. 5	artikel 9,	stk. 5
	artikel 8,	stk. 6	—	
	artikel 8,	stk. 7	artikel 9,	stk. 8
426/86,	artikel 9,	stk. 1	artikel 11,	stk. 1
	artikel 9,	stk. 2	artikel 11,	stk. 2
	artikel 9,	stk. 1	artikel 12,	stk. 1
	artikel 9,	stk. 2	artikel 12,	stk. 2

Tidligere forordninger		Denne forordning	
426/86,	artikel 10	—	
426/86,	artikel 10a, stk. 1	artikel 13,	stk. 1
	artikel 10a, stk. 2	artikel 13,	stk. 2
	artikel 10a, stk. 3	artikel 13,	stk. 3
	artikel 10a, stk. 4	artikel 13,	stk. 4
	artikel 10a, stk. 5	artikel 13,	stk. 5
	artikel 10a, stk. 6	artikel 13,	stk. 6
	artikel 10a, stk. 7	artikel 13,	stk. 7
	artikel 10a, stk. 8	artikel 13,	stk. 8
426/86,	artikel 11, stk. 1	artikel 14,	stk. 1
	artikel 11, stk. 2	artikel 14,	stk. 2
	artikel 11, stk. 3	artikel 14,	stk. 3
	artikel 11, stk. 4	artikel 14,	stk. 4
426/86,	artikel 12, stk. 1	artikel 15,	stk. 1
	artikel 12, stk. 2	artikel 15,	stk. 2
	artikel 12, stk. 3	artikel 15,	stk. 3
	artikel 12, stk. 4	artikel 15,	stk. 4
426/86,	artikel 13, stk. 1	artikel 16,	stk. 1
	artikel 13, stk. 2	artikel 16,	stk. 2
	artikel 13, stk. 3	artikel 16,	stk. 3
	artikel 13, stk. 4	artikel 16,	stk. 4
	artikel 13, stk. 5	artikel 16,	stk. 5
	artikel 13, stk. 6	artikel 16,	stk. 6
	artikel 13, stk. 7	artikel 16,	stk. 7
	artikel 13, stk. 8	artikel 16,	stk. 8
426/86,	artikel 14, stk. 1	artikel 17,	stk. 1
	artikel 14, stk. 2	artikel 17,	stk. 2
	artikel 14, stk. 3	artikel 17,	stk. 3
	artikel 14, stk. 4	artikel 17,	stk. 4
	artikel 14, stk. 5	artikel 17,	stk. 5
426/86,	artikel 14a, stk. 1	artikel 18,	stk. 1
	artikel 14a, stk. 2	artikel 18,	stk. 2
	artikel 14a, stk. 3	artikel 18,	stk. 3
	artikel 14a, stk. 4	artikel 18,	stk. 4
	artikel 14a, stk. 5	artikel 18,	stk. 5
	artikel 14a, stk. 6	artikel 18,	stk. 6
	artikel 14a, stk. 7	artikel 18,	stk. 7
426/86,	artikel 15, stk. 1	artikel 19,	stk. 1
	artikel 15, stk. 2	artikel 19,	stk. 2
	artikel 15, stk. 3	artikel 19,	stk. 3
426/86,	artikel 16, stk. 1	artikel 20,	stk. 1
	artikel 16, stk. 2	artikel 20,	stk. 2
	artikel 16, stk. 3	—	
	artikel 16, stk. 4	—	
	artikel 16, stk. 5	artikel 20,	stk. 8

Tidligere forordninger			Denne forordning		
426/86,	artikel 17,	stk. 1	artikel 21,	stk. 1	
	artikel 17,	stk. 2	artikel 21,	stk. 2	
426/86,	artikel 18,	stk. 1	artikel 22,	stk. 1	
	artikel 18,	stk. 2	artikel 22,	stk. 2	
	artikel 18,	stk. 3	artikel 22,	stk. 3	
	artikel 18,	stk. 4	artikel 22,	stk. 4	
426/86,	artikel 19		artikel 23		
426/86,	artikel 20		artikel 27,	stk. 1	
426/86,	artikel 21,	stk. 1	artikel 28		
	artikel 21,	stk. 2	—		
426/86,	artikel 22,	stk. 1	artikel 29,	stk. 1	
	artikel 22,	stk. 2	artikel 29,	stk. 2	
	artikel 22,	stk. 3	artikel 29,	stk. 3	
426/86,	artikel 23		artikel 30		
	artikel 24		artikel 32		
	artikel 25		artikel 33		
	artikel 26		artikel 34		
426/86,	bilag I A		bilag I		
	bilag I B		bilag II		
	bilag III		—		
2245/88,	artikel 1,	stk. 1	artikel 5,	stk. 1	
	artikel 1,	stk. 2	artikel 5,	stk. 2	
	artikel 1,	stk. 3	artikel 5,	stk. 3	
1206/90,	artikel 2,	stk. 1	artikel 4,	stk. 7	
	artikel 2,	stk. 2	artikel 4,	stk. 8	
	artikel 2,	stk. 3	artikel 4,	stk. 8	
1206/90,	artikel 3,	stk. 2	artikel 4,	stk. 1	
	artikel 3,	stk. 3	artikel 4,	stk. 5	
	artikel 3,	stk. 4	artikel 4,	stk. 6	
1206/90,	artikel 6,	stk. 1	artikel 9,	stk. 6	
	artikel 6,	stk. 2	artikel 9,	stk. 8	
	artikel 6,	stk. 4	artikel 9,	stk. 7	
668/93,	artikel 1,	stk. 1	artikel 6,	stk. 1	
	artikel 1,	stk. 2	artikel 6,	stk. 4	
	artikel 1,	stk. 3	artikel 6,	stk. 5	
668/93,	artikel 3		artikel 6,	stk. 1	

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2202/96

af 28. oktober 1996

om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den nuværende situation for citrusfrugter er præget af vedvarende alvorlige afsætningsvanskeligheder for EF-produktionen; disse vanskeligheder skyldes bl.a. produktionens sortsfordeling, en for stor produktion og vilkårene for markedsføring af friske og forarbejdede citrusfrugter;

Fællesskabets udbud af citroner, grapefrugter, appelsiner og mandariner er nemlig fortsat bedre tilpasset efterspørgslen på friskvaremarkedet for visse sorter vedkommende; produktionen af klementiner er vokset betydeligt i de seneste år, så at der er opstået en overskudssituation; satsumas, som klementiner erstatter på friskvaremarkedet, er der også overskud af; en støtteordning for producenterne vil derfor kunne fremme afsætningen af de pågældende citrusfrugter med henblik på deres forarbejdning enten til saft eller segmenter;

det er hensigtsmæssigt at iværksætte denne ordning i form af kontrakter, der indgås mellem forarbejdningsvirksomhederne og producentorganisationerne, hvilket vil sikre en regelmæssig forsyning af virksomhederne, en effektiv kontrol med de produkter, der skal leveres og industrivirksomhedernes faktiske forarbejdning heraf; ordningen bør kunne sikre, at forbrugerne forsynes med kvalitetsprodukter til rimelige priser;

den nye ordning skal kunne fungere med et tilstrækkeligt antal producentorganisationer allerede fra starten; derfor forstås ved »foreløbigt anerkendt producentorganisation« i henhold til denne forordning ikke blot producentorganisationer som omhandlet i artikel 14 i Rådets forordning

(EF) nr. 2200/96 af oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽⁴⁾, men også dem, der er omhandlet i artikel 13 i samme forordning;

for at tilskynde producenterne til at frembyde deres produkter til forarbejdning i stedet for til tilbagekøb vil det være hensigtsmæssigt at indføre en støtte til de producentorganisationer, der leverer citrusfrugter til forarbejdningsindustrien; støttebeløbene bør fastsættes for en overgangsperiode på seks år, således at de ved periodens udløb svarer til et fast beløb; beløbene beregnes på grundlag af det i 1995/96 bestående forhold mellem udligningstilskuddet og minimumsprisen, og for at opfylde de generelle målsætninger for den fælles markedsordning for friske produkter foretages der hvert år i overgangsperioden en gradvis nedsættelse af beløbene undtagen for klementiner og satsumas; for grapefrugter anvendes den støtte, der er fastsat for citroner;

citrusfrugtproduktionen er præget af strukturelle mangler i markedsføringen, der viser sig ved en for stor spredning af udbuddet; individuelle producenter, der leverer alle deres citrusfrugter til forarbejdning via producentorganisationerne, bør derfor omfattes af ordningen i denne forordning; af denne grund og for at sikre lige behandling med sektoren for friske produkter bør det derfor fastsættes, at der i så tilfælde foretages en vis nedsættelse af støttebeløbet; af de samme strukturelle årsager er det berettiget at fastsætte et tillæg til støttebeløbet til producentorganisationer, der indgår kontrakter for flere år, og for minimumsmængder;

i forordning (EF) nr. 2200/96 er der fastsat en grænse for de mængder, der kan købes tilbage fra markedet; det bør derfor undgås, at salg til forarbejdning i tilfælde af produktionsstigning systematisk bliver en alternativ afsætningsmulighed; fastsættelse af en forarbejdningstærskel, hvis overskridelse, beregnet på grundlag af gennemsnittet af tre produktionsår, medfører en nedsættelse af støtten i det indeværende produktionsår, synes at være en foranstaltning, der kan sikre dette mål; der bør derfor fastsættes faste tærskler på grundlag af gennemsnittet af de mængder, der er ydet udligningstilskud for i en referenceperiode; der skal være mulighed for at indføre en forskudsordning, da det er muligt at nedsætte støtten ved udgangen af produktionsåret, hvis der sker en overskridelse af de fastsatte forarbejdningstærskler;

bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2200/96 bør finde anvendelse på forarbejdede citrusfrugter, således at bestemmelser og kontrolorganer ikke overlapper hinanden; der bør også indføres sanktioner for at sikre ensartet anvendelse af den nye ordning i hele Fællesskabet —

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 2. 7. 1996, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 277 af 23. 9. 1996.

⁽³⁾ EFT nr. C 212 af 22. 7. 1996, s. 88.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indføres en EF-støtteordning for producentorganisationer, der leverer visse citrusfrugter, der er høstet i Fællesskabet, til forarbejdning. Denne ordning omfatter:

- a) citroner, grapefrugter, appelsiner, mandariner og klementiner, der forarbejdes til saft
- b) klementiner og satsumas, der opskæres i segmenter.

Artikel 2

1. Den i artikel 1 omhandlede ordning er baseret på kontrakter mellem producentorganisationer, der er anerkendt eller foreløbigt anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 2200/96, og forarbejdningsvirksomheder eller lovligt oprettede sammenslutninger eller foreninger heraf.

2. Disse kontrakter indgås inden en bestemt dato og for en minimumsperiode, der begge fastlægges efter proceduren i artikel 45 i forordning (EF) nr. 2200/96. Kontrakterne skal bl.a. indeholde oplysninger om de mængder, de vedrører, leverancernes fordeling i tid, den pris, der skal betales producentorganisationerne, og om forarbejdningsvirksomhedens forpligtelse til at forarbejde de produkter, der omfattes af kontrakterne.

3. Når kontrakterne er indgået, fremsendes de til de pågældende medlemsstaters myndigheder, der forestår kvalitets- og kvantitetskontrollen:

- a) af de produkter, producentorganisationerne leverer til forarbejdningsvirksomhederne
- b) af forarbejdningsvirksomhedernes faktiske forarbejdning af de leverede produkter.

Artikel 3

1. Der ydes en støtte til producentorganisationerne for de mængder, der leveres til forarbejdning i henhold til de i artikel 2 omhandlede kontrakter.

2. Støttebeløbene er fastsat i tabel 1 i bilaget.

Dog gælder det:

- a) at når den i artikel 2, stk. 1, omhandlede kontrakt vedrører flere produktionsår og en minimumsmængde af citrusfrugter, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 45 i forordning (EF) nr. 2200/96, udgør støtten de beløb, der er anført i tabel 2 i bilaget
- b) at for mængder, der leveres ifølge artikel 4, udgør støtten de beløb, der er anført i tabel 3 i bilaget.

3. Medlemsstaterne udbetaler støtten til producentorganisationerne efter disses ansøgning, så snart kontrolmyndighederne i den medlemsstat, hvor forarbejdningen foretages, har konstateret, at de produkter, der var omfattet af kontrakter, er leveret til forarbejdningsindustrien, jf. dog artikel 5.

De støttebeløb, som producentorganisationen modtager, udbetales til deres medlemmer.

4. Der vedtages foranstaltninger efter proceduren i artikel 45 i forordning (EF) nr. 2200/96 for at sikre, at forarbejdningsvirksomhederne overholder forpligtelsen til at forarbejde de produkter, der leveres af producentorganisationerne.

Artikel 4

1. Producentorganisationerne lader den i nærværende forordning fastsatte støtteordning gælde for individuelle producenter, der ikke er medlemmer af nogen sådan organisation, og som forpligter sig til at lade producentorganisationerne markedsføre deres samlede citrusfrugtproduktion, der er beregnet til forarbejdning, og som erlægger en afgift herfor, der er begrundet i organisationens ekstraomkostninger ved iværksættelsen af nærværende stykke.

2. Når stk. 1 anvendes,

- a) udbetales den støtte, som producentorganisationen modtager, til den pågældende individuelle producent
- b) kan de mængder, som de individuelle producenter leverer, ikke inkluderes i de flerårige kontrakter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a).

Artikel 5

1. Der indføres forarbejdningstærskler dels for hvert af de tre produkter citroner, grapefrugter og appelsiner, og dels for produktgruppen mandariner, klementiner og satsumas på følgende niveauer:

— citroner:

444 000 tons

— grapefrugter:

6 000 tons

— appelsiner:

1 189 000 tons

— mandariner, klementiner og satsumas:

320 000 tons.

2. For hvert produktionsår foretages der en vurdering af, hvorvidt forarbejdningstærsklerne er blevet overskredet, på grundlag af gennemsnittet af de mængder, der er forarbejdet, i henhold til ordningen i denne forordning i løbet af de sidste tre produktionsår, herunder det indeværende år.

3. Når der er konstateret overskridelse af en tærskel i henhold til stk. 2, nedsættes den støtte, der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, er fastsat for de pågældende produkter for indeværende produktionsår, med 1% pr. overskredet tranche.

Overskridelsestrancherne er lig med 1% af hver tærskel, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 6

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, bl.a. vedrørende en forskudsordning, udbetaling af støtte, kontrolforanstaltninger og sanktioner, produktionsår, mindstekravene til de råvarer, der leveres til forarbejdning, og de økonomiske følger af tærskeloverskridelser vedtages efter proceduren i artikel 45 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Artikel 7

Afsnit VI om medlemsstaternes og Fællesskabets kontrol i forordning (EF) nr. 2200/96 gælder for kontrol med overholdelse af nærværende forordning.

Artikel 8

Hvis det bliver nødvendigt at indføre foranstaltninger for at lette overgangen fra den tidligere ordning til ordningen i denne forordning eller for at anvende de mekanismer, der ikke afskaffes ved denne forordning, vedtages disse efter proceduren i artikel 45 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. oktober 1996.

Artikel 9

Kommissionen forelægger Rådet en rapport om anvendelsen af denne ordning samt eventuelt passende forslag, når ordningen i denne forordning har fungeret i to år.

Artikel 10

De i denne forordning fastsatte foranstaltninger anses for interventioner til regulering af landbrugsmarkedene som omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾. De finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

Artikel 11

Følgende forordninger ophæves med virkning fra datoen, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse:

- Rådets forordning (EØF) nr. 1035/77 af 17. maj 1977 om særlige foranstaltninger til fremme af afsætningen af produkter forarbejdet på basis af citroner⁽²⁾
- Rådets forordning (EF) nr. 3119/93 af 8. november 1993 om særlige foranstaltninger til fremme af forarbejdning af visse citrusfrugter⁽³⁾.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1997/98.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 125 af 19. 5. 1977, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1199/90 (EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 61).

⁽³⁾ EFT nr. L 279 af 12. 11. 1993, s. 17.

BILAG

Støttebeløb som omhandlet i artikel 3

TABEL 1

(ECU/100 kg netto)

	Produktionsåret 1997/98	Produktionsåret 1998/99	Produktionsåret 1999/2000	Produktionsåret 2000/01	Produktionsåret 2001/02	Produktionsåret 2002/03 og følgende produktionsår
citroner	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
grapefrugter	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
appelsiner	10,03	9,98	9,94	9,89	9,85	9,80
mandariner	11,31	10,86	10,42	9,98	9,54	9,10
klementiner	8,90	8,95	8,99	9,03	9,07	9,10
satsumas	7,34	7,69	8,04	8,40	8,75	9,10

TABEL 2

(ECU/100 kg netto)

	Produktionsåret 1997/98	Produktionsåret 1998/99	Produktionsåret 1999/2000	Produktionsåret 2000/01	Produktionsåret 2001/02	Produktionsåret 2002/03 og følgende produktionsår
citroner	10,76	10,70	10,64	10,59	10,52	10,47
grapefrugter	10,76	10,71	10,64	10,59	10,52	10,47
appelsiner	11,54	11,48	11,43	11,37	11,33	11,27
mandariner	13,00	12,49	11,99	11,48	10,97	10,47
klementiner	10,26	10,30	10,34	10,38	10,42	10,47
satsumas	8,44	8,85	9,25	9,66	10,06	10,47

TABEL 3

(ECU/100 kg netto)

	Produktionsåret 1997/98	Produktionsåret 1998/99	Produktionsåret 1999/2000	Produktionsåret 2000/01	Produktionsåret 2001/02	Produktionsåret 2002/03 og følgende produktionsår
citroner	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
grapefrugter	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
appelsiner	9,03	8,98	8,95	8,90	8,86	8,82
mandariner	10,17	9,78	9,38	8,98	8,59	8,19
klementiner	8,03	8,06	8,09	8,13	8,16	8,19
satsumas	6,61	6,92	7,24	7,56	7,88	8,19